

Abdulahkim Öztürk

- şiirler -

Yayın Tarihi:

11.11.2010

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Abdulkakim Öztürk (Hayatı)

Ben 1967 yılında Bahçesarayda doğdum. İlkokul ve Ortaokulu Bahçesaray'da okudum. O sıralarda din dersi öğrenimi de okudum. Lise Bahçesaray da olmadığından ya Van da veya başka bir yerde okumalıydım. maddi imkansızlıktan okumadım. 1985-1986 yıllarında Mersin ve Adana da bulundum. Döndükten sonra 1 mevsim PTT alt yapı şebekesinde çalıştım. İşten ayrılarak Askere gittim. 18 ay askerliğimi Ankara Mamak Muhabere Okulunda yaptım. Askerlik dönüşümde berberlik yaptım. Bu sıralarda da bol bol kitap okur Yazılar ve şiirler yazardım. 1992 Aralık ayında Milli Eğitim Müdürlüğü bünyesinde açılan sınavla memurluğu kazandım. 1993 yılında Lise diplomasını dışardan aldım. 2007 nisan ayına kadar Bahçesaray İlçe Milli Eğitim Müdürlüğünde memur (şef) olarak görev yaptım. naklen Bursa İli Yıldırım İlçe Milli Eğitim Müdürlüğüne tayin istedim halen Yıldırım Milli eğitim Müdürlüğünde memur olarak görev yapmaktayım. Şiir yazmayı ve okumayı severim. 9 çocuk babasıyım.

Üstün kişi insanı sevendir,
Zengin kişi günül fethedendir
Bilgin kişi kendini bilendir
Sevilen kişi sevmeyi bilendir
Mutlu kişi başkasına mutluluk verendir
Olgun kişi acıya sabredendir..

Resulüllah (S.A.V.) e yaşam tarzına dair
Sorulan soru üzerine;

Marifet benim kazancımdır,
Akıl, dinimin temelidir,
Dostluk işimin temele esasdır,
Neşe, her yolda gidilecek atımdır.
O nu anma günlümün en yakın cananıdır,
İtimat hazinemdir,
Gam arkadaşımıdır,
Bilgi silahımıdır,
Sabır cübbemdir,
Rıza ganimetimidir,
Fakirlik övgü kaynağımdır,
Zahitlik her zamanki işimdir,
Yakın gücümdür,
Doğruluk şefaattimidir,
Kulluk yeterliliğimin sermayesidir,
Çalışma huyumdur,
Namaz mutluluğumdur,

A.Hakim ÖZTÜRK
Ocak 1991

Alemlerin Nuru

ÂLEMLERİN NURU

Çevir gözlerini
Çevir gözlerini vitrinlerden
Çicili bicili kör edicilerden çevir gözlerini
Kurtar gözlerini kara büyücülerin
Düzenbazların düzenlerinden

Bak;
Sensin yaşama hakkı tanımayan
Bu başından örtüleri çekilen sen'sin
Koşarken çelmelenen
Duvar diplerinde hüznle bekleyen
Önce hakareti göğüsleyen
Güllerden önce hakareti göğüsleyen

Sevmeyi öğrenmedin acıyı,
Kavuşmayı bilmeyen direnmeyi,
Dolu dolu bilmeyen nefret etmeyi
Öğrenen sensin...

Tükenmeyensin, yeşerensen yeşertensin
Şensin intikam alacak zalimlerden
Öldükçe ölümsüzleşensin
Yaşadıkça ölümsüzleştiren

Çağları ölümsüz ışıkla aydınlatan nesil
Ey dünyanın yalanından geçip,
Ahiretin gerçeğini isteyen
Ey kaçınılmaz olanın özerine yürüyen

Ey Allah'ın eli elinin üzerinde olan mümin
Ey insanın kurtuluşu, yaratanın hoşnutluğu için
Ateşe koşan İbrahim...

Ey denizi eğiten, ey denizi yaran Musa
Allah'a yükselen İsa, ey dövülse sövülse,
İşkence edilse, taşlansa, ey güneşi ay'ı da alsa
Çağrısından vazgeçmeyen, Alemlerin nuru;
Hz. Muhammed Mustafa....

Ey hayatın anlamını yeryüzüne nakşedenler
Meleklerin kutsadığı tevekkülün, sabrın teri
Ey şeytanın ve insanın şerriyle kuşatılan
Yoksulluğun, garipliğin, açlığın göç verdiği aşk

Ey Allah'ın adıyla çarpan inancın kalbi, yükselt sesini
Sesinden başka ses yok, sessin Allah'ın sesi
Her şey onunla vardır.
Onunla kullar arasında her giren
Sesinle hatırla ölümünle tekrarla

Bir'dir Allah. O'ndan başka ilah yok

''yamadık dünyamızı yırtarak dinimizden
dinde gitti dünya'da gitti elimizden ''

10 Şubat 1998
MÜKÜS

Abdülhakim Öztürk

Alfabe

Alfabetik

Allah yoluna
Adanmışım
Ağlama artık çocuğum
Abdülhakim'in haykırışı yakındır.

Bazen üzüntülere boğan
Bazen de yeşerten
Bahçesaray'ın karlı yolları
Bal ve ceviziyle
Bir gün elbet meşhur olacak

Cehennem ateşi
Canından uzak olsun
Cehaletin taşlı yollarında
Cümle âlem
Cemaline aşık olmuş

Çevir gözlerini
Çevir gözlerini vitrinlerden
Çağları tükenmeyen
Çürümeyen
Çanakkale'de yatan

Duvar diplerinde bekleyen
Düzenbazların düzenlerinden
Dolu dolu nefret etmeyi bilmeyen
Derdine deva arayan
Doktora benzer

Ey dünyanın yalanından geçip
Ey merhameti çok olan
Ey insanların şefaathçisi
Ey gönüllerin mahbubu
Ey kalplerin maşuku
Ey vazgeçilmeyen şefaathçi

Fani dünyada
Filistin'de katliam yapanlar
Firavunlar gibi İsrail
Fatih'lerin gelmesine az kaldı

Gökyüzü yorgun
Göz kapaklarım düşüyor
Gönlümde bir ağırlık
Gönüler tamir edilmeli
Gönül dostum

Boynu bükük "Ğ" senin çektiğin çileler içimde.

Hüzünlüyüm sabahı bekliyorum
Hak yolunda gece gündüz
Hakkı bil hakareti göğüsleyen
Hüsran denizinde yüzdüğünü bilmenize az kaldı
Hâkimler hâkiminin sorgusuna az kaldı

Işığı saçıyor etrafıma
Islak ıslak yağmur altında
Işık ısınları çıkıyor uzaktan
Işın tüfeği onun elinde
Işık veremeyecek artık
Issız gecelerime

İnsanlar medeniyetini kurdular
İnsanlar inanıyordu Tanrı'ya
İnsanlar alkışlayacak zamana
İşlenmedikçe insanın içine
İşe yaramaz haykırışlar

Jilet gibi keskin
Japon gibi akıllı
Jale'nin konuşmaları

Karmaşık duygularla
Kahramanları anlatmak
Kelimelere sığmaz mazileri
Kucaklarınız kalbimizle Ferhat ile Şirin'i
Kerem ile Aslı'yı

Lekesiz bir dünya
Lale, sümbül ile döşenmiş etrafa
Leylasını bekleyen Mecnun'a
Lâkin sevdanın güzellikleri hayatta

Mutluluk dediğin bir kader
Mutluluk dediğin bir gözyaşı
Mutluluk dediğin bir şiir
Mutluluk dediğin medeniyet
Mutluluk dediğin bir aşk
Mutluluk dediğin mevlanın verdiği hayat

Ne bir deliyim, aşığım sana
Ne divaneyim, aşkımdan viraneyim
Nimetlerine âmâdeyim
Nefse galip, aşk bahrına dalayım
Nurunu ihsan et, erenlere gideyim

Oku Allah adıyla
Oku hem ezelin ebedin sahibidir
O kudret-i ilahi irade sahibidir
Otururken yatarken onun deryasını anar

O gözeten bütün sırları bilendir

Özlem kulun topraktan doğuşuna
Özlem baharın bitişine
Özlem yaylanın dağların yeşilliğine
Özlem gecenin karanlığına
Özlem kirpiklerimden akan gözyaşlarıma
Özlem kaybolan duyguların gelişine

Papatya, gül kokar kırlarda
Pembe düşlere dalıp gecelerde
Pınarların başında matem bekler
Pompalayan kan damarım

Rüyalar âleminde rahmet bekler
Rüyamda gördüm evliyaları
Rahim Allah yokluklarda bolluklarda
Rahim Allah darda bereketinle
Rahmetinle sevindir ya Rab

Sevgi için açılır eller semaya
Sevgi için seher vaktinde
Sevgi için gücü başarmak
Sevgi için dertlere katlanmak
Sevgi için gönüllerin sultanı olmak

Şiir şairin gıdasıdır
Şiir sevdaya aşkı anlatır
Şiir karanlıkları aydınlatır
Şiir yürekleri dağıtır
Şiir hayal gücünden gelen ilhamdır

Topraktan aldık ekmeği
Tarih yazacak olup bitenleri
Tokatı bizler yedik eskiden beri
Tek dost bilirim ben bu ülkeyi
Tükenmez insanlığı, dostluğu
Tek yürekli insanları

Umutsuz kalmış insanlar
Umuda bel bağlamış garibanlar
Umut yaşamdır, sevgidir diyenler
Umut dolu yürekleri savuran gençler
Uçuyorum semalarda diyenler

Üzerinde, özlemim, şiirim var!
Üzerinde, yaşanmış hatıralarım var!
Üzerinde başkalarına ait hak var
Üzerinde çiçekler, dalında bülbül öter

Vatan hasreti çekmeyen mi var

Vatan sevgisi içimde küt küt atan
Varlığım kurban olsun seni anlatan
Varlığım senindir derdimin dermanı canan
Yalan değil, alıntı değil sözüm
Yüreğim daralır kör olsa gözüm
Yüreğime işler gecelerde düşüm
Yanağımda tebessüm, gözümde hüzün

Zaman meçhule doğru gider
Zaman azgın deryada benliği ezer
Zaman ölmez insanı yer bitirir
Zaman bel bağlanan dağları eritir
Zaman kimin ağlayıp kimin güleceğini gösterir

Abdülhakim Öztürk
2006-2010

Abdülhakim Öztürk

Arkadaşlık

Arkadaşlık

İlk satırım selam, saygı ve merhaba olsun,
Son satırım eyvallah ve elveda olsun,
Hayatım, mutluluğum sizleri unutmamak olsun,
Yeter ki arkadaşlık ebedi olsun.

Atmışızdır birkaç hatıra yine bir köşeye...
Akıp gitmeye devam edecektir hayat
Yıkılmaz ufak bir sarsıntıda iş yeri
Hele temeli sağlam özveriyle atılmışsa
İçinde fedakârlık ile yoğrulmuş emekte varsa

Bir saman alevi gibidir yıllar,
Hızlı bir şekilde sönüp gider anılar.
Belki de bir kaç damla gözyaşı akıp gider,
Geçmiş eski günlerin hatırına. Halil Bey

Albümü karıştırıp, 'kim bu? ' diye sorana kadar.
Ve yerine kalkar yeniden, Albümdeki fotoğraflar;
Bir Arkadaşım vardı severdik birbirimizi
Adımı şiirlerimde bulursun Abdulmutalip Bey

Mekânsız zamanlara devredilen bir arkadaşlık
Kimi zaman mekânsız kalsa da
Hep dostluğumuz kar beyazı gibi
Arkadaşlığımız daim kalacak Selahattin Bey

Gökyüzündeki yıldızlar gibi bazen bulutlu
Bazen yağmurlu
Bazen de güneşle dopdolu günler gibi
İssiz çölde bir yudum su gibi arkadaşlık

Dairede sırdaş, fikirde yoldaş
Dar gününde Hızır gibi arkadaş
Bazıları hep sırtından geçinir,
Bazıları derde deva olur arkadaş

Kimisi şefkatli, baba gibidir,
Kimisi de, yedi belâ gibidir,
Kimileri vardır, aslan gibidir,
Samimi ve dürüstlük ne güzeldir arkadaş

İnsan olarak hepimizin,
Bakılıp, büyütülmeye,
Yardıma, yüreklendirmeye,
Sevgiye ve ilgiye,
İhtiyacımız vardır.
Bunları değerli arkadaşlarımda buldum

Yalnızlık korkutucu,
Yıkıcı bir duygudur.

Bu yüzden çoğunlukla,
İçten dostluklar kurarız.
Sürekli gelişebilmek,
Rasgele arkadaşlıklar kurmak
Bilgi, düşünce alışverişi,
Bir deneyimi paylaşma yoluyla,
Duygularına karşı,
Olumlu bir ortamda
Gelişme olanağı sağlanır.

Mesaide arkadaşımızdır
Haksızlığa başkaldırmak
Kucaklamaktır herkesi kardeşçe
Sahip olduklarını geliştirmek
Aynı zamanda
Eğriyle doğruyu ayırmaktır
Vatan sevgisi
Sevgiyi düşünmek
Her şeye rağmen bir olmak
İnsan olmak
Şana güvenilerek emanet edilen
İnsanına sahip çıkmak
Ayırmamaktır
Her şeyden önemlisi dünü bağışlamak
Nankörlük etmemek
Bir yudum su ve ekmeği bile paylaşmaktır
Arkadaşlık korkmadan gerçeği haykırmak
Bunları unutmamak adına!

Ve çok değerli mesai arkadaşlarım Selahattin Söylemiş, Halil GÖK ve Abdulmutalip SUNKUR ve diğer dairelerdeki beraber çalıştığımız tüm arkadaşlarım, Bursa İline naklen gideceğim. Siz değerli arkadaşlarımdan ayrılmadan bu satırlarımı kaleme aldım sizleri hiç unutmayacağım. Çok güzel bir ortamdı. İnşallah gideceğim ortam da iyidir. Bundan sonraki hayatınızda ve görevlerinizde başarılar dileyerek eğer ki bir gün yolunuz Bursa'ya düşerse mutlaka beklerim. Saygılar ve Sevgiler hoşça kalın-Dostça kalın.....

Abdülhakim Öztürk
Ocak-Şubat 2007

Abdülhakim Öztürk

Aşık Olmak

Aşık Olmak

Ey aşıklar aşkı sadık
Cümle olur bunda salık
Ol cananı canda bulduk
Şefaath ya Resulullah

Neler oldu behey şaşkın
Bu can senin emanettin
Ben şaşkınım biçareyim
Şefaath ya Resulellah

Nefsi şeytan geldi bana
Böyle düşman yok dünyada
Kurtulmak için Allah'a
Şefaath ya Resulellah

Ben hastayım biçareyim
Kalp hastadır Allah'ım
Dokturum sensin ya rabbim
Şefaath ya Resulellah

Aşık oldum cemalına
Deli oldum didarına
İzin ver, geleyim yanına
Şefaath ya Resulellah

Gülüm bu gün bana güldü
Çürük kalbe merhem sürdü
Kalbim zülmet'ten kurtuldu
Şefaath ya Resulellah

Hüküm ettin bütün yana
Şamdan İrana, Türkiye'ye
Kurban olayım ben sana
Şefaath ya Resulellah

İrem bağındaki gülüm
Bülbül öter coşar günlüm
Sema yapar benim üzüm
Şefaath ya Resulellah

Çaresizim ben bihalım
Çok ağlıyor benim zarım
Ben kulunum günahkarım
Şefaath ya Resulellah

Mahbubumsun sen günlümde
Maşukumsun sen kalbimde
Vaz geçmişim ben ömrümden
Şefaath ya Resulellah

Yetim kaldım dergahında
Bıçareyim günahımdan
İşimiz zor bu zamanda
Şefaath ya Resulellah

Yirminci asrın insanları
Kör olmayan kalmaz geri
Kur'an dır günülerlin rehberi
Şefaath ya Resulellah

A.Hakim aşık olmuş
Maşukun sırrına koşmuş
Nergis ve sünbüller solmuş
Şefaath ya Resulellah

Tabibe gelen boş gitmiyor
Allah ibadeti emir ediyor
Nehiyleri men ediyor
Derde deva alan gelsin

Kurtul dünya dehşetinden
Kalma geri ümmetlerden
Cuda olsan delaletten
Şefaath ya Resulellah

A.Hakim herdem diyor
Hakkın emrini yapıyor
Bize ölüm hak oluyor
Şefaath ya Resulellah

A.Hakim ÖZTÜRK
Müküs 1998

Abdulhakim Öztürk

Aşk

Ne güzeldir kendinden geçmek
Dost olarak onu seçmek
Aşkı dilden kalbe geçirmek
Hakkın sevgisiyle köz olup yanmak

Âşıkların sevgiliye aşkı için
Şehitlerin meydanlara akan kanı için
Muhammed Mustafa'nın muhabbeti için
Özleyen gönüllere aşkını nakşeyle...

Bir hakiki aşk gönülleri yakmış
Sevgisi hak'tan bütün dünyayı sarmış
Nice kalpler hakkın varlığına ulaşmış
Gerçek aşk, arşa giden ilahi aşkmış

Abdulahkim Öztürk
2008

Abdulahkim Öztürk

Aşk Üstüne

AŞK ÜSTÜNE

Hayatın içinden bir çiçek,
Bazen hayal, bazen gerçek
Daha rüzgâr esmeyecek
Yel oturdu kalp üstüne

Üstünde kalbin goncası var
Gonca rabden bir yadigâr
Bu gün bahar yağmur yağar
Damla düştü gül üstüne

Leylâk kokan gecelerde
Mis kokulu bahçelerde
Kalem şimdi hecelerde
Söz diziyor söz üstüne

Yağsın yağmur üstümüze
Rahmet versin bahçemize
Bir söz verdik kendimize
Sözler düştü and üstüne

Dağlar bayırlar yeşerecek
Çimenlerde çiçekler açılacak
Ö zaman kuşlar yuva yapacak
Huzur gelecek kalp üstüne

And içmişiz ant üstüne
İsyandayız lât büstüne
Giderayak yüz üstüne
Gece düştü uykulara

Kulun yazdı mısralara
Hak izinde ıtırlara
Rab katında katmanlara
Çıkar bu gün aşk üstüne

Şiirimde emeği geçen dostum İshak CESUR Bey efendiye şükranlarımı
sunuyorum.

A.Hakim ÖZTÜRK
2005

Abdülhakim Öztürk

Babama

Sığmazsın bilirim birkaç mısraya,
Anlatmak isterim seni tüm dünyaya
Hastane yolları kaderin oldu dünyada
Bizi neden yaraladın baba

Hangi baba evladını sevmez baba
Çok sık ağzından duymasam da
Beni ne kadar çok sevdiğini bilirim baba
Sıkıntım çok, gözlerim uzaklarda

Hastane içinde kaynar yüreğim baba
Hastane içerisinde hasret ocağı tüter baba
Hastane içinde acı batar baba
Hastane içinde bir sıkıntı batağı baba

Hasta yatağın içinde sabır duası, şükür duası dile baba
Hastane içinde bir bardak çay bir sigara yeter bana
Pencereden Edremit'in göl mavisine bak baba
Ziyaretine eş dost herkes gelmiş baba

Zor günler yaşadık buna dayandık
Düşündüm her şeyi yeni uyandık
Hasretlik çekmeyen bunu bilmiyor baba
Sensiz bayram seyran olmuyor baba

Başımızda dağ gibi baş tacımız
Derdimize derman ilacımız
Meyveli bağımızda ağacımız
Evimizin direği bahçemizde gülsün baba

Abdülhakim ÖZTÜRK
Temmuz 2006

Abdülhakim Öztürk

Bahar

Bahar

Açan papatyalar yayılır
Yayılır da güzelliğine katılır
Yeşilliğe birde kelebekler yakışır
Yakışırda sündüse bahar yakışır

Her bahar ben seni hatırlarım
Dağlar beni çağırır pınarlarına
Her baharda sündüste gezerim
Uçkun toplar insanlara ikram ederim.

Südüste vardır bin bir bitki
Kayalarda gezer dolaşır tilki
Pınarların başında haramdır içki
Cömertlik topraktanır haktan bilirim.

Südüse cennet dedim işte cennet
Doyum olmaz gezip dolaşmaya
Sahip çıkmazsak güzel baharına
Sevgi ekmeli südüsun baharına

Abdülhakim Öztürk
Haziran 2006

Abdülhakim Öztürk

Bahar Mevsimi

BAHAR MEVSİMİ

Ben bu baharı çok seviyorum
Seviyorum ve sevdiklerimle paylaşmak istiyorum.
Bazıları için sıradan bir mevsim
Bazıları için mutlulukların yıl dönümü
Bazıları içinse sınırsız bir mevsim

Karmaşık duygulardır insanlara yön veren
Bazen üzüntülere boğan, bazen de yeşerten
Sevgiler susadıkça kâplerde arar durur
Sorun olmaz ki sevmeyi bilenlerden
Kalp sızısı başka bir şeye benzemez
Sorma sevmeyi bilmeyenlerden...

Abdülhakim Öztürk
Bahçesaray 2004

Abdülhakim Öztürk

Bahçesaray

Bahçesaray'ım ne güzelsin
Ne güzeldir senin baharın
Yüksek dağlarla evrilmişin
Sen ne şirinsin Bahçesaray'ım.

Yazın her tarafın bağ bahçelik
Yaylalarında var ayrı güzellik
Ne yazık kişin dünya ile ilişiği kesik
Kaderinle baş başasın Bahçesaray'ım.

Yüksek dağlarında kar eksilmez
Karapet geçidi kişin geçit vermez
Hesubeşi dağında bulutlar bitmez
Sündüs yaylasıyla güzelsin Bahçesaray'ım

Yeşile bürünmüş yazın her yanın
Meşhurdur senin cevizin, balın
Her türlü çiçeğin açtığı yerin
Dertlere dermansın Bahçesaray'ım

Mirhasan senin bağrında
Said-i Nursi irşad yolunda
Feğ'yi teyran ziyareti halkın dilinde
Evliyalarda sende yatar Bahçesaray'ım.

Güzeller güzeli sündüs yaylası
Her tarafta akar derelere pınarları
Dağı taşı bitkilerle örtülüdür toprağı
Dedemin yeridir güzel Bahçesaray'ım.

Kolay mı yüreğim deki Bahçesaray'ı söküp atmak
Kolay mı bütün yaşananları geride bırakmak
Kolay mı arkana bakmadan gidebilmek.
Bunca yaşanandan sonra git, gidebilersen Bahçesaray'ım.

Abdulahkim ztrk
2006

Abdulahkim ztrk

Ben Hıradayım

"BEN HIRADAYIM"

Ban hıradayım.
Bu akşam
Karanlık çökerken
Hüzünlüyüm ve sabahı bekliyorum
Bilirim o ambargoyu.
Dinimize ve dilimize dair.
Amma, Mekke sokaklarında haykırmaya az kaldı.
Susturun, kelepçe vurun, gün sizin gününüz
Amma Bedir meydanına çıkmaya az kaldı.
Çarmıktayım kızgın çölün ortasında
Kabilin kırbaçları bir bir sırtımda
Şatılık bir köleyim Mekke sokaklarında
Özgürlük duvarında ezan okumaya az kaldı
Dikenleri serpin, serpin yoluma
Çürümüş işkenbeleri atın boynuma
Şizler işkence yapın, yapın dostuma
Ebucehil kellesini koparmaya az kaldı
Onlar sana deli desinler, deli
Delilerin bu ülkeyi fethine pek az kaldı
Siz Hamza'nın cesediyle sevinin
Ali'nin zülfekarla gelmesine az kaldı
Ezin Ebuzer'i ezin Ammarı, Salmanı
Onların gökteki yıldız olmasına az kaldı
Öldürün Sümeye'yi, Yasiri parçalayın
Ammar'ın ordularla öc almasına az kaldı
Sürün Ebuzer'i rebezeye sürün, sürün
O yüce mahkemenin kurulmasına az kaldı
Ey Ammar çabuk ol öc almaya çabuk
Onlarca şehit olmana, sıfına pek az kaldı
Ya Hüseyin dayan kerbalaya, su içme, isteme
Mustafa'nın kevserinden su içmeye az kaldı
Ey kerbela ağlama, sil göz yaşlarını, sevin
Salmanın torunlarının öc almasına az kaldı
Mukaddes bir tohum ettik kerbela bahçesine
Dört bir yandan filizlerin çıkmasına az kaldı

Ben hıradayım.
Suskunum
Yalnızım
Yüce ruhun müjdesine az kaldı
Ey Muhammed ey son kılavuz
Dilinle haykırıyoruz, uyarıyoruz
Nedense Kerbelada hep yalnız kalıyoruz
Ebucehil, dostlarını ezerken görüyoruz
Bedirde sevinmenin sevincine az kaldı
Deyin, söyleyin yinede sihirbaz deyin
Her köşe başını Kabe'yi putlarla süsleyin
Her kapıyı çelikten kilitle kilitleyin
O müjdecinin "hak geldi batıl zail oldu" demesine az kaldı
Korkmayın, sevinin dostlar sevinin

Mus'ab'ın Medine'ye gitmesine az kaldı
Ordular toparlanın saflarda hazır olun
Hepiniz tek bir yöne bakın durun
Fethe hazır olun
Muhammed'in "Baş komutan Usame'dir" demesine az kaldı
Gururlu adımlarla dünyayı dolaşın baştan başa
İsyan edin gece gündüz bilinsin yerden arşa
Onlar ölüme çare bulsunlar bakalım, haşa
Gülüştünler onlar, sevinsinler
Meleğin çağrısına az kaldı
Ne kadar da uzun geliyor bu günler size
Karanlığın gözünüze çökmesine az kaldı
Dolaşın durun bu bahçede sergerdan
Hakimler hakiminin sorgusuna az kaldı

Ben hıradayım.
Ken'an'ını düşünüyorum
Veya başka şey
Ve şöyle sayıklıyorum bir anda
Dök göz yaşını ken'an koyusuna Yakub'um
Yusuf'un kokusunu doymanıza az kaldı
Kölelik bulutları çekiliyor mısır semalarında
Yusuf'un hükümdar olmasına az kaldı
Atın Yusuf'u koyuya, atın, satın.
Güneş, ay ve yıldızların ona secde etmesine az kaldı

Ben hıradayım suskunum
Alnımı sert taşa dayamışım
Ve o ummana dalmışım
Şöyle mırıldanıyorum
Ey Nuh kavmi
Ey Lut ailesi ve yalanlayanlar
Allah'ın gazabının üstünüze yağmasına az kaldı
Ey İbrahim'in dini üzerindiyim diyen müşrikler
Sizler ne çabuk İbrahim'in yolunu unuttunuz
Hani put kırandı İbrahim'in lakabı
Sizler helvadan put yapıp İbrahim'e sondunuz.
Din adına dininizi elinizle yıktınız
Allah'a yaklaşmak için dostlarına taptınız
Ve bunlar Allah katında, "şefaatçilerimizdir" dediniz
Kimisini de Allah'ın sıfatlarına ortak yaptınız.
Yardımda, duada ve olağanüstü beklentilerle
Allah adına Allah'tan uzaklaştınız ve sapıttınız
Yanıfta değil de doğrudu olduğunuzu söylediniz
Yanıldınız, sapıttınız, bununda farkına varmadınız
Veya inat ettiniz veya etmektesiniz.
Durun, durun olduğunuz yerde, bekleyin
Hüsran denizinde yüzdüğünüzü bilmenize az kaldı
Hakimler hakiminin sorgusuna az kaldı
Karnelerin elinize geçmesine az kaldı
Pişmanız, perişanız, yalnızız demenize az kaldı
Söndürmeye çalışın, uğraşın Allah nurunu

O mükemmel nurun üstümüze doğmasına az kaldı
Böbürülenin bir iki teneke artığıyla
Oyalanıp durun bir iki deli kavliyle
Yalanlayın, yalanlayın güneş gibi ayetleri
İnsandan, nefisten, betondan tanrılar yapın
Süsleyin kelimelerle renklerle sonra da tapın
Unutun gerçeği tapın hayale ve oyalanın
Alay edin ölümün ötesiyle ve bekleyin
Amma "yaleyteni kuntu turaba" demenize az kaldı

10-17/MART 2001
MÜKÜS

Abdülhakim Öztürk

Bir Demet Gül

Bir Demet Gül

Sündüs dağlarında gezerken tatlı bir serap
Bana güzel çiçeklerden bir demet yap
Bana o dağları güzel yerleri anlat
Bana gülden süsünden ıtırlar koklat

Sündüste yeşerir çeşit çeşit otlar
Açılır kayalarda mis kokan çiçekler
Dertlere deva yaralara merhem bitkiler
Yayla muzunu denilen güzel uçkunlar

A.Hakim ÖZTÜRK
Haziran 2005

Abdülhakim Öztürk

Bir Gece

Bir Gece

Bu gece en huzurlu gecemiz
Seninle hep yan yanayız
Her zaman haktan yanayız
Bu bizlere yetmez mi

Giderken seni uğurlarım
Bütün insanları selamlarım
Bu gece için ne diyebilirim
Bu günün kandili bize yetmez mi

12.08.2005
Abdülhakim Öztürk

Abdülhakim Öztürk

Bir Gülücük

Bir Gülücük

Bir gülümseme insana hiçbir şeye mal olmaz.
Fakat çok şey kazandırır.
Gülümseme sadece bir an sürer,
Fakat anısı bazen sonsuza dek yaşar.
Hiç kimse onsuz yaşayacak kadar zengin değildir.
Gülümseme evde mutluluk, işte başarı yaratır.
Dostluğun ve içtenliğin parolasıdır.
O, yorguna dinlenmeyi, özgüne neşeyi verir.
Böyle olmakla birlikte, satın alınamaz,
Rica ve minnetle elde edilemez.
Ödünç alınamaz veya çalınamaz,
Zorla sahip olunamaz.
Çünkü kendiliğinden verilmedikçe hiç kimsenin işine yaramaz.
Bazı kimseler size gülümsemeyecek kadar yorgundurlar,
Onlara siz gülümseyiniz.
Her zaman gülümse,
Dudaklarından tebessüm eksik olmasın,
Hatta bu acıtsa bile!
Hayat dediğin bir çay, insan ise sadece bir şeker.
Karıştırdıkça hayattan tat aldığını sanırsın,
Oysaki; hayatın seni erittiğini çay bitince anlarsın! ! !

Abdülhakim Öztürk
2008

Abdülhakim Öztürk

Bir Şey Var Aramızda

BİR ŞEY VAR ARAMIZDA

Dağlardan bir yel eser
Vadilere seni doldurur
Sular seni duyar, toprak seni...
Bir yaprak düşer kalbinin üstüne
Uzun yıllara özlem gider
Sevdiğin türkülere çığ düşer
Soğuk var aramızda.

Bir şey var aramızda belki
Senin o bakışlarından belli
Benim yanan yüreğimden
Dalıp gidiyoruz arada bir
İkimiz de aynı şeyi düşünüyoruz belki
Gülüşerek başlıyoruz muhabbette
Fakat ne kadar saklasak boşuna
Bir şey var aramızda.

Benim aydınlık dünyamda serçeler
Biri uçtuğu zaman, hep birlikte uçarlar
Benim doğadaki aydınlık dünyamda
Çiçekler, böcekler, kuşlar ve yıldızlar da var
Kardeş kardeş kendi hallerinde dururlar.
Kavgasız bir yaşam sürdürüp geçinirler
Bilmem kavgamı var aramızda.

Kimstesiz odanda kış geceleri
İçin korkudan ürperdiği zaman
De ki duvarları pencereleri sarsan odur
De ki fırtına değil odur haykıran
Sanki fesat,
Fesat bir ses var aramızda.

İçimde pişmanlık gözlerimde yaş
Bu can, seni kaybedince anladı
Ben sana son defa baktığımda
Bir bilsen yüreğimin nasıl yandığını
Anladım o an dünyanın geride kaldığını
Anladım bir şey var aramızda.

Abdülhakim ÖZTÜRK
Bahçesaray 2004

Abdülhakim Öztürk

Boşa Geçen Zaman

Boşa Geçen zaman

Neleri düşünüp yaşasan hayatın
Şah olsan, padişah olsan
Hükümdar olsan biter hepsi
Bu toprağa girdiğin zaman

Solmuş bir çiçek gibi olduğum zaman
El üstünde yolu aldığım zaman
Toprağı kendimle solduğum zaman
Karanlık mezarda yalnız kaldığım zaman

Yüreğimdeki aşk yangını sünmedi
Yıllar geçtikçe hep ömrüm tükendi
Zaman daraldıkça sabah gelmedi
Hepsi biter mezara girdiğim zaman

Ya rab zaman kısa ben yorgunum
Yol uzun Abdulhakim yolda kaldın
Ömür kısa amma bakidir umudum
Hepsi biter kara toprağa girdiğim zaman

Abdulhakim Öztürk
Temmuz 2007

Abdulhakim Öztürk

Bu İşte Ben Yokum

İnsanlık bu kadar değersizse
Kötüyse bu kadar yaşamak
Nankörse bu kadar insan oğlu
Parayla açılıyorsa bütün kapılar
Bu İşte ben yokum
Parayla ölçülüyorsa dostluklar
Karanlıklar ve ihanetler üzmüyorsa
Ve utandırmıyorsa yalanlar
Bu İşte ben yokum
Dünya bu kadar küçükse
Hayaller yoksa umutlar yoksa
Dağlardaki bitki ve çiçekler
Özlemi anlatmıyorsa
Bu İşte ben yokum

Biz arpa ekmeğiyle büyüdük
Arpayı dövüp
Dil bilmediğimizin yaralarına sürdük
Böyle bir yerden geldim
Ömür yolunun yarısından geçtim
Sizin olsun şan, şöhret, mevki
Her şey sizin olsun
Bana bir yudum bilgi, bir tebessüm
Ve bir azıcık sevgi yeter

Abdülhakim ÖZTÜRK
2007-2008

Abdülhakim Öztürk

Cumhuriyet

Ben Cumhuriyetin çocuğu
Atatürk'le büyüklerimiz el ele vermiş
Dünyaya duyurulmuş Cumhuriyet olduğu
Tarih henüz 29 Ekim 1923

Bugün kurtarılmıştı vatan,
Bugün akmaz olmuştu yerde kan,
Bugün çıkmaz olmuştu can,
Bugün kürsüde haykırmıştı Atam.

Ne esirdir, ne köledir artık bu vatan,
Senin içindi binlerce kefensiz yatan,
Bunun için büyötmüştü seni annen, baban,
Sonunda sen oldun, onları kurtaran.

Dağa taşa adımız yazılı
Yüreğimize zafer kazılı
Toroşlar, Kafkaslar tanır bizi,
Engelleri aşar cumhuriyetimiz.

Yine kutluyoruz canla, başla
Şeksen üçüncü yaşında,
İşte Cumhuriyetimiz.
Gençlerimiz artık hazır balımız

Abdülhakim Öztürk
2006

Abdülhakim Öztürk

Çiçek Bahçeleri

ÇİÇEK BAHÇELERİ

Dava dağlarının bozkırlarında
Cehaletin taşlı yollarında
O her zaman kanlı meydanlarında
Açar çiçekler cennet bahçelerinde

Hüseyin'i susuz bıraktılar kızgın çölde
Zeyneb'in feryatları ettiği o yerde
Allah'a arzuhal, ettiren dilde
Açar çiçekler cennet bahçelerinde

Bu insanlar İslam uğrunda
Dökülmüş kanları İslam yolunda
Yaz bahar demenin kış aylarında
Açar çiçekler cennet bahçelerinde

Her kurşun bir çiçek devrin barkında
Şehitler ölmezler müjde kur'an'da
Mazlumlur ölünce, karanlıklarda
Açar çiçekler cennet bahçelerinde

A.Hakim ÖZTÜRK
MÜKÜS 1992

Abdulhakim Öztürk

Deprem

DEPREM

Bir çocuk ağlıyordu sokakta
Annem annem diye çığlıklar atıyor
Oysa annesini çılgın sular almış götürmüştü
Dünyadan, depremden habersizdi garibim
Ey Allah'ım sen yardım et
Bizleri yoktan var eden sen....
Başımıza felaketleri getiren sen
Bizi her kötülükten kurtaracak sen
Merhameti ve bereketi çok olan sen
Bizi kereminle sevindir ya rab....

A.Hakim ÖZTÜRK
Bahçesaray 2005

Abdulahkim Öztürk

Derdi Hekêm

Derdi Hekêm

Ez ne hêkim lœqmanım,
Pœr bêrinêm,
Bê dermanîm,
Rengê dênê dêzanêm.

Rengê dênê na pembe,
Tev tariyu nêvşembe
Ne eyine; dô şembe
Barêmên ma yêk cembe.

Cembek barêm pivazi,
Dêlek Şikesti kem gazi,
Xeş dêqêrim, ^xeş awazi
Kes nakêri vi derdi

Derdê mın maye erdê,
Ez girêdam kemendê,
Şaêran! Liden ferdê,
Wœrdan kışên ji ebedê.

Hekimê tağe meli,
Ne melaye, ne weli,
Ji axêr heta eweli,
Ez bêkêşim vi derdê.

Abdulkakim Öztürk
Bistu pêncê remezanı 2006

Abdulkakim Öztürk

Dilo Rabe Dilo Rabe

DILO RABE

Dilo rabe, dilo rabe
Veke çavê xe ku êvare
Tu binêr carek çî heware
Dî baritên ku esmanan are

Te ne eqlu ne fikre bıkey
Tu xe jî xewî cûda nakey
Xewa qelbî emel dıkey
Zemanê xe çerxu dewran dıkey

Bajarêî mîksê gelek xweş bu
Cih meskenê alıman û ewliyan bu
Tê da hebun wekî feqiyê teyran
Tê da hebun wekî Mirhesen-ê weli

Alım rabun jî mîksêda
Mele seid-ê nursî xwendıbu jî mîksıda
Çemek-ê mezın heye nav mîksıda
Âva cennetî û kewserê tête navda

Ne alımı xweş man ne zozanê rengin
Ne kani-yê xweş man ne avê tezi
Ez çî bıjım çî nebıjım
Lı ber derdû kulan nıkarım bêjım

Heta roja me temambê
Emı bımrın roja çaran
Tı me dane nav du daran
Emê bine şıva mışku maran

Abdulahkim ÖZTÜRK
Müküs 2003

Abdulahkim Öztürk

Doğa ve İnsan

Doğanın dengesidir orman
Ormanın süsüdür fidan
Güneşin gölgesi orman
Gökyüzünün sevgilisi orman
Yeryüzünün cenneti orman
Dört mevsimde yeşildir orman
Birleştirir doğa ve insanı orman
Kuşların şehridir orman
Sıçrayan sincaplar ağaç dalında
Yapraklar rüzgar için selamda
Bülbül yuvası sallanır dalda
Ağızıyla yem getiren yavrulara
Baharın müjdesini getiren
Rengarenk çiçeklerle doluyor
Canlanıyor doğadaki bütün bitkiler
Ovasıyla, dağıyla, güneşi ve suyuyla
Bazen eserek bazen gürleyerek
Uzaktan gelen gök gürültüleri
Ağlayarak başlıyor yağmur
Azalsın bütün acılarınız
Çoğalsın mutluluklarınız

Abdülhakim Öztürk
2008

Abdülhakim Öztürk

Dostlarım

Dostlarım

Sanırdım gündüzdü onlarla geçen günlerim
İçimde bir ümitti dost bildiklerim.
Ne zaman yıkılıp yere düştüysem
Beni bırakıp gittiler dost bildiklerim.
Hepsi varken baharımda, yazımda,
Kışın bir soğuk kaldı ağızımda
Seneler senesi oysa gözümde
Dünyaya bedeldi dost bildiklerim.
Haziran 2005

Abdülhakim Öztürk

Dostluk

İyi bir süreç yaşadık beraber, dost diyerek
Sana ne demeliyim bilmem ki
Arkadaş mı desem, dost mu desem
Yıllar bir biri ardına akarak gitti
Amma dostluğumuz devam eder

Zaman dediğin arkadaşıyla yoldaştır
Belki arkadaşdır belki kardeştir
Yıllardır beraber çalıştık kardeş gibi
Dost dediğin öyle kolay bulunmaz ki

Zamanı gelince dost elindeki aşı verir
Dost yüreğindeki sevgi pınarı olur
Dost gönül sofrasında lokma olur
Dost dediğin öyle kolay bulunmaz ki

Elimizi avucumuzu açtık dost için
Ben dostluk dilendim dostumdan
Gerçek dost zor günde ayrılmaz yanından
Dostluğunu anladım Sayın İzzet Bey

Tadına duyum olmaz esprilerin
Tadı şeker gibi, bal gibi muhabbettin
Sevgiye susamış paylaşım duyguların
Sevgin, yakınlığın hiç eksilmesin Sayın İzzet Bey

O eski günlerin hatırına dır belki
Razı oldun sizlerden ayrılmama
Hep huzurluyduk O yoğun işlerin içinde
Arkadaşlık mı desem, 'dostluk' mu o eski hatıralara
Ne fark eder bunca yıl beraber çalıştık çabaladık

İşte geldik yolun sonuna nasip olursa eğer, gidiyorum. Amma sizi hiç ama hiç unutmayacağım. Hele o eski günleri 1 amir 1 memur beraber çalıştığımız, ve bir gün olsun bir birimizi hiç kırmadığımız saygı ve sevgi içerisinde 13 yılımız geçti. Ben yeşil Bursa'ya yerleşiyorum kısmet olursa. Bir gün yolunuz düşerse beklerim. Bundan sonraki hayatınızda ve görevlerinizde üstün başarılar dileyerek sonsuz saygılarımı sunuyorum. Hoşça kalın, Dostça kalın. Bursa'da çalışan eski Memurunuzu unutmayın.

Abdülhakim ÖZTÜRK
2007

Abdülhakim Öztürk

Dünya Malı

DÜNYA MALI

Akıl noksan kulak sağır göz görmez
Hakka şükür haktan ihsan var iken
Günlünün gördüğü sanma hak görmez
Küfürlere daima iman var iken

Kanaat gibi servet bulunmaz
Dünya malı insana hor görünmez
Faiz alır haramdan korunmaz
Fıkıh, hadis, Kur'an ayeti var iken

Evvellin düşünme ahırın düşün
Hesaba çekilmek mutlaka işin
Tabibe koşarsın ağrıya dışın
Sağlığın bil akıl irfan var iken

Heveslenme dünya malına
Kismetinmiş geldin bu dünyaya
Hiç mi acımazsın kendi haline
Önünde ilim irfan var iken

Bu sözler doğru söylendi
Cemaatte hazır olan dinledi
Nefs elinde nice alem inledi
Geç dünyada ilim irfan var iken

A.Hakim ÖZTÜRK
Müküs 1995

Abdülhakim Öztürk

Ekber

Ekber

Ey yar!
Şiirime dilber, günülerle rehber,
Kainatta minbersin.
Ezelden ebede
Sonsuza dek, ekbersin.

Ey yar!
Kağıt senin, kalem senindir,
Gül senin, bahçe senindir.
İki uçlu kafesinde;
Her ne varsa ekberindir.

Kıyama kalkmış iki kadın
Meyden ehalesinden
Babaları ne demişse o nu yapıyorlar
Yardım görüyorlar nebisinden:
Baba senin, nebi senindir.

Ve senin adınla başlasın tüm satırlar,
Ve senin adını ansın bütün yazılar:

Ekberim! Sana boyun eğdim
Baş kaldırışlarım bu yüzden,
Her an seni bildim, sana yöneldim
Eğilmişim, kapanmışım bu yüzden

Ekberim! Tenhalarda seni bilirim,
Yalnızlığım, susuzluğum bu yüzden
Adım adım sana açık ellerim
Yalvarışım, yakırışım bu yüzden

Ekberim! Bir çığlık seni anlatıyor,
Yücelliğin, senalığın bu yüzden
Karanlıklar gözümüzde batıyor,
Aydınlığın bereketin bu yüzden

Karanlık çağlara aydınlık oldun
Dilimize ekber nidasını koydun
Şafakta rahleye ayeti sundun
Ekberim! Rahm ayetin bu yüzden

Kul der ki; yirmi yedisinde meşhursun
Ezel, ebet, ayet ayet medhuşsun
Dilim dilim, satır satır bir hoşsun
Kur'an okur, seni dokur bu dilim
Gece bitti, sen bitmezsin ekberim.

Abdulhakim ÖZTÜRK
Eylül 2006

Abdulhakim Öztürk

Evden Uzak

Şu gurbet ellerinde kaldım yapayalnız
Hasret kaldı yüreğim çırpınışlara çaresiz
Bedenim duygularım hasret kaldı aciz
Konuşamıyorum, anlatamıyorum yalnız

Gözümdeki hüznü söyleyemediğim sözlerim
Günlerim hasret anılarım hasret oldu benim
Hasret noktalanmış gelmiyor ilhamım
Toprak yağmura, ağaçlar meyve'ye gözlerim umuda benim.

Kimi hasret kalmış anasına, kimi babasına
Kimi çiçeğine kimi bağına, kimi dağına
Kimi tandırda pişiren ekmeğine aşına
Karakıştaki zorluklara değil hasretim umutlarıma

Gidiyorum kimselerin bulamayacağı yerlere
Gözlerimde hüznü yüreğimde umutlarım
Döştüm yapayalnız gurbet ellere
Gözlerimde hasret, yüreğimde çocuklarım

Uyku tutmayan gecelerimin adını hasret koydum
Gözlerim tavana takılı kaldı yıldızları saydım
Hasretim düşlere, özlemim duygulara,
Kalbim, hislerim hepsi umutlarıma kaldı

Abdülhakim ÖZTÜRK
Mayıs 2007 Bursa

Abdülhakim Öztürk

Ey Ademin Evlatları

Ey ademin evlatları
Ey İslam'ın sadıkları
Siz dinleyin bu sözleri
Ey Muhammed ümmetleri

Bir elimde tevsir kur'an
Bir elinde Hadis ihvan
Herdem söyler eder beyan
Ey Muhammed ümmetleri

Nefs şeytani def ediyor
Hem giybeti men ediyor
Şeriatı takip ediyor
Ey Muhammed ümmetleri

Yüce rabbim senden nimet
Bize verdin böyle servet
Gelin görün bütün ümmet
Ey Muhammed ümmetleri

Eğer lezzeti istersen
Güllü amber çiçeklerden
Alın tevhid-i kötülerden
Ey Muhammed ümmetleri

A.Hakim bu bir zevktir
Kur'an İslama direktir
Bu gün bize ne şereftir
Ey Muhammed ümmetleri

A.Hakim Öztürk
Müküs 1995

Abdulhakim Öztürk

Ey Yar

Yanan Yüreğimde Sevdan
Bugün, seni görmeyi ne çok isterim yar
Sesini duymayı, nurlu yüzünü görmeyi
Yanında olmayı ne çok isterim,

Sana dokunmayı, hasretinle erimeyi
Gecemde hep seninle olmayı
Sevginle gündüze akmayı
Ellerini tutmayı ne çok isterim.

Binlerce metreden düşmüş su damlası gibi
Kavrulmuş yanan yüreğimle
Susuzluğuma ırmak olmanı isterdim
Karanlık hayattan sana gelmeyi isterim

Günün yorgunluğundan
Bu şehrin kalabalığından
Gecelerin korkulu rüyalarından
Sana gelmeyi ne çok isterim

Sabırla, günümü beklerim.
Günün ışıklarıyla bu şehir uyanmadan
Uyku gözlerinden kaçmadan
Şiirden dizeleri, günden ışıkları alır sana gelirim

Bülbül güle küsmüş, dikenin var diye.
Mecnun Leyla'dan geçmiş, beşersin diye.
Kerem ile Aslının sevdası misali
Ferhat gibi dağları deler gelirim sana sultanım.

Abdülhakim Öztürk
2007

Abdülhakim Öztürk

Faruk Beyimiz

Faruk Bey
Fakiri görünce gözleri yaşlardı
Ya Allah deyip güne başlardı
Lokmasını paylaşıp, yardım düşlerdi
Dar günde halkımıza bel olurdu Faruk Bey

A tandan almıştın vatan sevgini
Özünden görmüştün birlik kavganı
Soyundan kapmıştın güzel övgünü
Huzur dağına bu bahar göç ettin Faruk Bey

Ruhumla duyarım sana saygımı
Dilim kalpten alıp söyler duygumu
Layık olamazsam gör bak kaygımı
Sen gidince göz yaşımız sel oldu Faruk Bey

Uçar kuşlar gider cennet başına
Yakan ateş olur şerle yatana
İnşallah gidersin Kevser başına
İrem bağı ebedi yerin olur Faruk Bey

Kudretli ellerini öpmek isterdim
Gönlümde yerini yapmak isterdim
Bilgini sevgini kapmak isterdim
Bizimleyken kıymetini bilemedik Faruk Bey

Ne kalem yeter seni yazmaya
Ne kağıt yetişir övgün yazmaya
Abdülhakim alışıyor sensiz kalmaya
Gittiğin yerde mekanın cennet olsun Faruk Bey

Abdülhakim ÖZTÜRK
HAZİRAN 2005

Abdülhakim Öztürk

Gelen Dostlar

Gelen Dostlar

Kışın soğuk olur bu karlı dağlar
Nice kuşlar göçmen olup uçarlar
Yalan yanlış her gün bir şey anlatanlar
Kim bulur derdime çare dostlar....

Yazın güneş açar dereler çağlar
Bir başkadır bizim burada sevdalar
Bahçesarayı'ı görmek için gelen dostlar
Onca dertler içinde oluruz bahtiyar....

Abdülhakim Öztürk
Mayıs 2005

Abdülhakim Öztürk

Gidiyorum

Gidiyorum
Uzaklara gidiyorum
Uzaklara
Gülleri bırakıp dikenlere gidiyorum
Tüm sıkıntıları içime gömerek
Umutlar peşinde gidiyorum
Laleleri menekşeleri
Kır çiçekleri bırakarak
Uzaklara gidiyorum
Göz yaşlarımı saklayarak
Bir dereye akmaya gidiyorum
Yüreğimin yangınına gidiyorum
Bahar çiçekleri
Dağ bitkileri
Yaban kanatlıları bırakıp
Gurbet ellerine gidiyorum

Abdülhakim Öztürk
2008

Abdülhakim Öztürk

Göçmen

Göçmen

Gittiler göçmen kuş sürüleri gibi
Oradan buraya savrulurak
Uçtular gökyüzünde
Solgun bir buluttan
Yağmur tanecikleriyle
Gittiler yüreklerinin bilinmezliklerini geçerek
Yürüdüler aylarca
Yürüdüler haftalarca
Yürüdüler gecelerce
Yürüdüler günlerce
Yolcularıydılar güneşin sabahına
Yıllara
Çağlara yürüdüler
Kimileri daha çocuk yaşta
Kimileri yaşlı
Bir yumruk
Bir yürek sancısında
Sınanmıştı gönülleri
Patikaları
Ve uçurumsu yollardan
Dağlardan kayalardan
Gittiler dere buyu
Sündüs yaylasına doğru...
Ve geri dönmediler...

Abdülhakim Öztürk
2006

Abdülhakim Öztürk

Göçün şiiridir

Göçün şiiridir

Kristal yağmurlar damlıyor
Hayallerimizin solmuş yapraklarına
Yağan her damlası ıslak topraklara
Mevsim katıksız yalnızlıklara terk ettik
Şarkılarımızın dargın melodileri
Mavi Rüzgârı arıyor şimdi
İçimizdeki kar beyazı, düş martısı
Soluğumuzda belirginleşirdi zaman
Hayallerimizde tutuşurdu mekân
Ve halen kirletilmemiş sevinç
Ufkumuzun sınır hatlarında
Göz yelkenlerimizi indiriyoruz
O yeşil deryanın gizemine
Ardımızda
Bir tek zamanı bırakıyoruz
Sazlık dumanları arasında yürüyoruz
Bilinmeyen uzaklığa doğru
Ve şimdi
Şair imgelerken
İçimizdeki saklı acıları
Göçün şairidir yalnızlığımız
Kalbin aynasıdır sancılarımız

'En koyu cehalet hakkında hiç birşey bilmediğin konuyu reddetmektir.'

Abdulhakim Öztürk
2007

Abdulhakim Öztürk

Hasret

Hasret

Güller solgun sana hasret,
Bu yanık bağrım sana hasret,
Canım kurban sana hasret,
Gökyüzü bu âlem sana hasret,

Gökte ki güneş ve ay, yerdeki taş ve kum,
Denizdeki balık, karadaki mahluk,
Arı, kelebek, karınca, örümcek,
Bütün âlem hepsi sana hasret.

Çiçek, dağ, tepe, ovalar, çaylar,
Gökyüzü, engin, zengin, fakir,
Deryalar, denizler, ırmaklar, ormanlar,
Zaman, yaşam, yer, Mekân, Dünya hasret,

Rüyamda bin yıllık bir Hasret yaşıyorum,
Rüyamda bin yıllık bir Hasrette ağlıyorum,
Günüle sığmam hasretinden dağa çıkarım
Ebediyet boyu ruhumun üstüne hasret.

Abdülhakim Öztürk
Kasım 2006

Abdülhakim Öztürk

Hayat-1

Hayat -1

Ey hayat!
Aşka geç kalma
Uzat ellerini
Yürekten bir merhaba
Baksana
Yaşam uzatmış ellerini
Geri gel
Gülümseyen gözlerimle bekliyorum
Gördüm...
Sendeki yaşam arzularını
Bırak utangaçlığı
Beri gel
Neden saklıyorsun yüreğini
Tanıdım
Sevdanın güzelliklerini
Geri gel
Zaman akıyor, hayat geçiyor
Hepsi ömürden
Hayat denilen
Yaşama hevesim gitti
Damarlarımdaki kan çekildi
Geri gel
Ey acımasız hayat
Hayatı sevdirmeye sırrı derken,
Böyle mi olacaktı
Yaşadıklarım
Beni kırıp, bazen korkutsa da
Korkunun ecele faydası olmadığını
Henüz anladım
Ey hayat
Geri gel
Gelki
İnsan sevgisini daima yaşayarak
Sahip olduğum dostluklara aşk desinler...

Abdülhakim Öztürk
Nisan 2006

Abdülhakim Öztürk

Hayat-2

Hayat-2

Ey hayat
Yaşam su gibi akıp giderken
İçimden bir yıldız kaydı
Derken
Kuyruğu bana çarptı
Elimdeki güller
Birer birer canlandı
Ve beraberken
Tazeliğiyle hayatın
Bir tas su, bir soğan ve birde ekmek
Yeterken
Avucumda
Suyla bulur hayat
Sonsuza gideceğim yer
Kara toprak
Bu gün anladım ki her şey yalan
Kimse yok ki hayatı baki olan
Avucumda su
Hayatla tatlanırken
İçeriz elbet bir gün
O bildik şerbetten

Abdülhakim Öztürk
Nisan 2006

Abdülhakim Öztürk

Hayat

Hayat

Eey hayat
Ağlarken tanıdım
Sen nesin
Ninnilerin uyutamaz beni
İstedigin kadar üstüme üstüme gel
Direniyorum
Şancıların Korkutamaz beni
İstedigin kadar zülüm et
İstedigin kadar ez beni
Yıkılmayacağım
İnsanları, çalışmayı sevmekten
Sıkılmayacağım
Çünkü dimdik ayaktayım
Şana geldim
Gideceğim
Bekleyenim var
Sevgi, hüzün ve mutluluklar
Saygıda kusur etsem
Bağışla beni...

Abdülhakim ÖZTÜRK
Nisan 2006

Abdülhakim Öztürk

Hz.Ebuzer

Hz.Ebuzer

Ben, zarif seramik işleri severim.
Halemkarlık yerine sarp ve yüce dağları severim,
İktidarı yeri göğü inleten azgın fırtınaları severim,
Sert ve vahşi çölleri sanatına sermaye edenleri severim.

Ben, kafeste şakıyan bin bir renkli kanaryadan?
Gül bahçesinde yetişen çiçekten dağların mağrur kartalından,
Uzak ve ıssız çöllerin yabancı çiçeklerinden
İlham almış şiirde aşırı sanat ve heyecan hissederim.

Mahpushane duvarları ardındaki vahşi cellatların bakışları altında
Gururla söylenen şiir, esrar dumanları veya içki dağıtılan masanın etrafında,
Güftesi bağlanan şarkıdan daha güzeldir. Şairin şerefi daha yücedir.
Wilhelm'in çirkin saltanat yılları, şehvetli patronlarını düşündükçe özülüyorum.

Tarihin olgun ve kokulu meyveleri olan bazı insanlar,
Yücelik kalesine çıkabilmek için büyük saadetleri derin çukurlara atmışlar
Yüzleri yumuşaklığını kaybetmiş, kırılaşmış acıya müptela olmuşlardır
Ayakları yumuşak salonlarda dans etmek yerine yakıcı taşlarda koşmayı tercih etmişler.
Büüklüğü yaratanlar bunlardır.
Peygamber (S.A.V.) "Her Dinin ruhbanıyeti vardır,
Benim Dinimin ruhbanıyeti ise cihattır" diyor.
Bu satırları gururla karalıyorum.
Çünkü bu hikayenin kahramanı Abdulhakim değil
Bir Ressam veya çalıştığı sahnede seyircilerini şehvetten çıldırtan bir dansöz değildir.
Pis kokulu bir meyhanede veya mangalın kenarında,
Duman sütunlarını göğe yükselen bir şair değildir.
Piyer Luis'in yarattığı oyuncularından da değildir.
Paris'in kütü adlı mahallelerinin, arka sokaklarındaki kabarelerin vefadan dostları da
değildir.
Holivut'tan ilham alan kokuşmuş aşk hikayelerinin, kapris adasındaki,
Dünyanın her yerinden erkekleri şehvetle kendine çağıran,
İşveli ve tatlı esirleri olan bir "yıldız" da değildir.
Bu hikayenin kahramanı mağrur bir çölün oğludur.
Sıkıntı ve yoksulluğun az geldiği,
Göğün bile merhametli gözyaşlarını üzerine gönderdiği
Mağrur bir çölün oğludur.
Öyle mağrur bir çölün oğludur ki,
Çağlar boyu sahillerden güneşin altında oturduğu halde,
Şuşuzluğunu giderebilmek için denize baş eğmemiştir.
Buğday tenli ve güneş yanığıdır.
Onun cildi, çölün sertliğinin nakşolduğu,
Yarım adanın güneşi altında kurumuş,
Kermelenmiş ve siyahlanmış bir kösele parçasından,
Çölün sıkıntıları ve dertleri ince ve uzun boyunu bükmüştür.
Zayıf göğüs kemiklerinden, erkeklik ve dayanıklılık okunur,
Bakışları, çölün kızgın güneşini yansıtan iki aslan gözüdür.
Bu hikaye, ıssız çölde yaşayan kabilenin arasından kopan şiddetli bir rüzgarın
macerasıdır...
Gifar dan birinin macerasıdır. Hz.Ebuzer'i Gifar'ı (Allah Rahmet Eylesin)

Abdülhakim Öztürk

Abdülhakim Öztürk

İbrahim Şahin

İbrahim Şahin

Osmaniye'den
Çıktın geldin Bahçesaray'a,
Havası, suyu, insanları hoş
Hoş geldin ilçemize, İbrahim Şahin

Karapet geçidi var yolunda
Kar, çamur, buz var yolunda
Yapılması gereken görev var önünde,
Hizmet için geldin Viranemize
Sefa getirdin yöremize, İbrahim Şahin

Hatırlarım ilk geldiğin günü
O gün İzzet beyle köy gezisine çıkmıştım
Daha seni tanımamıştım
İlgilenmemiştim, utanmıştım
Hakkını helal et, İbrahim Şahin

Gönül ister Bahçesaray'da kalmanızı
Amma nafile, takmışsın kafana gitmeyi
Bahçesaray her zaman bekler sizi
Ne gelir elden, yolun açık olsun...
Gittiğin yerde unutma bizi, İbrahim Şahin

Müdürümsün, amirimsin
Aynı zamanda ağabeyimizsin
Şizinle çalışmaktan gurur duydum her zaman
İşte geldik yolun sonuna
Biri gider, biri gelir
Güle güle git, yolun açık olsun, İbrahim Şahin...

Kalbimde duyarım sana saygımı
Dilim kalpten alır bu duygumu
Layık olmazsam gör bak halimi
Gönlüme gül oldun, gönül bağına
Abdulahkime Rehber oldun, İbrahim Şahin

Abdulahkim alışıyor yazmaya
Ne kalem yeterli seni yazmaya
Ne kağıt yetişir övgümü dizmeye
Yemin ettim adın kalbe yazmaya
Dilime bal oldun, İbrahim Şahin

Abdulahkim ÖZTÜRK
Bahçesaray OCAK 2005

Abdulahkim Öztürk

Kar Beyaz

Kar Beyaz

Kimsin sen bilemiyorum
Arıyorum bulamıyorum
Rabbim yaratmış seni,
Bulutlar gibi beyaz
Engin denizler gibi mavi
Yeni doğmuş güneş gibi
Adini yazdım kalbime
Zaman sana kurban olsun

Gecemde ışık olsan yalnızlığıma
Gündüzüme güneş gibi doğsan
Hayalinle her an yanımda olsan
Düşünde hep benimle olsan
Mazinde kaybolmak hayatta elimden tutsan
Değer versen kalbinde yaşatsan
Benim gibi yüreğinde yaşatsan
Ne olur sanki

Abdülhakim Öztürk
2007

Abdülhakim Öztürk

Kutlama

Kutlama

Siz değerli antoloji üyeleri
Sizin tüm ailenizin ve bütün İslam aleminin
Kurban Bayramını kutlar hayırlara vesile olmasını
Allah tan dilerim....
Ayrıca Antolojiye çok teşekkürler bu fırsatı bize verdiğinden.

Abdulahkim Öztürk
29.12.2006
Bahçesaray/Van

Abdulahkim Öztürk

Lawkê Reş

LAWKÊ REŞ

Jı mınra dıbjın lawê reş
Hesreta mın havalı weki te xeş
Hındi tu hebi dilımın dı bımıne geş
Ber v içendi şıkırdarım jı rebbi erş.

İro mın dit kew dıgırı
Susın lı mırgan ğeyiri
Şed heyf mıxabına lêvê şekiri
Edi vanaxut şerbeti

Gumbeta tari sitare
Merqeda dost li veşare
Te heramkır lımın bahare
Çiçeka bıhn jıdurate tê

Dermanî jaran tuyi
Heyiva çardehê tuyi
Sêva lı darê tuyi
Güla buharê tuyi

Malık wêran ezim
Hewceyi xêran ezim
Aşiqê çevan ezim
Kuştıyê kêran ezim.....

MART 1993

Abdulhakim Öztürk

Mehmet Akif Ersoy

Mehmet Akif Ersoy

Hikmet dolu her yanı Mehmet Akif
Asrın aslanı kürsülerde hüzünlü
Çanakkale de şehitler yatar ötede gözü
Bir destandır, bir vatandır Mehmet Akif...

Oturup seni karşımda görsem
Diz çöküp önünde ellerini öpsem
Yollar başıboş ben ise sersem
Süvari bekleyen sultan gibi Mehmet Akif...

Çanakkale de melekler uçar
Mehmet Akif sevdası gönüllerde coşar
Edirne, Ardahan Malazgirt'te koşar
Heybetli yüzüne hasretiz Mehmet Akif...

Tek isteğiydi Vatan Millet için cihat
Mazlumun yanındaydı isteği hakikat
Örnek insandı, kahramandı bir zat
Eğmedi başını hayatını verdi vatana Mehmet Akif...

Selam olsun asrın şairine
Selam olsun dedelerin ninelerin figanına
Selam olsun savaş meydanlarındaki kahramana
Selam olsun İstiklal Marşını yazan Mehmet Akif'e

Abdülhakim ÖZTÜRK
Mart 2009

Abdülhakim Öztürk

Melek Yüzlü

MELEK YÜZLÜ

İnsan gayrı bilinmiyor yüzünden
Yol bilinir görünmekle izinden
Bakarsın bal şeker akar sözünden
İçi fesat dışı melek gibi olur

A.Hakim bu aşkı sen zevkle yaşa
Nice erler olmuş subay paşa
Bilen bilmiş yolu götürmüş başa
Benim gibi nice insanlara

Ferhat gibi dağı taşı delmedim
Kerem gibi aslı diye yanmadım
Seyrettim dünyayı geri dönmedim
Gönül bahçesini burada suladım

Almışız kokusunu mor sünbülün
Koklayıp doymuşuz kokusunu gülün
Eğer cennet ise muradı kulun
Yaradan buyurur zeki kulun.

A.Hakim ÖZTÜRK
Nisan 1995

Abdülhakim Öztürk

Nefis

EY NEFİS

Ey nefsim sen nesin söyle bileyim
Kudret olsun defterini göreyim
Semadan mı yoksa yer yüzlümüsün
Bazı kalpte oturan vezir misin

Kayık oldun attın suya küreğın
Gemi oldun yıktın yelken direğın
Yiğitmisin çatalmı dır yüreğın
Sırtları yere vuran pehlivan mısın

Derdim çoktur misli nehri fıratın
Gönül derki geçerim ben sıratın
Oku gafil hanı senin ber-atın
Cennette girmeye sen emin misin

İnsanları doğru yoldan şaşırđın
Nefsi isyan başlarından aşırđın
Tırnağın olsa başını kaşırđın
Zalim nefis tevbeye yeminli misin

Evvelin geç ahırın düşün
Bağlan kur'ana onda nisbet üstün
Teslim ol sen varlığınla büsbütün
Söylesem derler telal mısın

Hak bize göz vermiş bakıp görmek için
Hak yolunda gece gündüz çalışmak için
Ey A.Hakim bunca dertler niçin
Hakkı bil sen, nefis hamalı mısın?

Gizlice gelir mecliste oturur
Feyzi muhabbeti alır götürür
Şeytanı kalbinde gizli getirir
Muhabbeti bozmaya yeminli misin

A.Hakim ÖZTÜRK
Müküs 1995

Abdulhakim Öztürk

Oğlum Bahtiyar'a

Oğlum Bahtiyar'a

Bir zaman simsiyah olan saçlarım
Kar yağmış dağlara döndü bak oğlum
Umutlar içinde gülen gözlerim
Kurumaz çaylara döndü Bahtiyar oğlum

Bir ateş ki sönmek nedir bilmedi
Baharda her türlü çiçekler açtı
Buz gibi pınarlar çağladı coştı
Bir türlü efkarım dinmedi Bahtiyar oğlum

Hiç bir zaman doğruluktan şaşmadım
Şerefsiz namerde avuç açmadım
Vicdan terazime haram katmadım
Kötüler kadrime bilmedi Bahtiyar oğlum

Sevgin kalbimizde, dillerde ismin
Telefonla özlem bitmiyor oğlum
Bizlerle beraber geziyor resmin
Hayalin düşünmeden gitmiyor canım oğlum.

Abdulahkim Öztürk
Ekim 2005

Abdulahkim Öztürk

Oğullarıma

OĞULLARIMA

Niçin varsın düşün oğlum
Hakka daim kulluk eyle
Her zaman cihad eyle
Tembel durma Bahtiyar oğlum

Baba değişini özlediğim
Uğruna hayaller beslediğim
Kendimden çok onu sevdiğim
Sizlersiniz Celalettin oğlum

Taşları taşı, sırtınla belin bükülsün
Yalvarma kimseye dilin kurusun
Delikanlı ol ellerin bükülsün
Sakin gururlanma Bahtiyar oğlum

Koparsalar boynunu yalan söyleme
Acından ölürsen haram lokma yama
Büyüklere karşı saygını hiç esirgeme
Ne edersen kendine edersin oğlum

Okusan adam olsan
Kafanı ilim doldursan
Arasan gerçeği kendin bulsan
İstemezmiyim canım oğullarım

Dağlardaki karlara seni sordum
Havada uçan kuşlara seni sordum
Doğan güneşe seni sordum
Daha küçüksün Muhammed Ali oğlum

Damarındaki kan benim kanımsa
Kanındaki can benim canımsa
Senin yerin eğer benim yanımsa
Mertliğini elden bırakma oğlum

Hakkım deme, hakkı bilmeden
Hakkın olmaz, hakkı vermeden
Hakkı haktan, öğrenmeden
Hakta hakkın olmaz oğlum

Abdülhakim Öztürk
Temmuz 2005

Abdülhakim Öztürk

Öğretmen

Sen öğrettin alfabeyi
Unutmaz kalbim seni
Lütfen bana öğret bilgini
Hünerini göster canım Öğretmenim

Yanlış benden doğru senden
Mutluluk hep bir yürekten
Sensin bana yol gösteren
Ruhuna şifa olsun Öğretmenim.

Öğretmenler günü yirmi dört kasım
Günün kutlu olsun, Öğretmenim
Hayat suyu gibi akan pınarsın
Yüreğimde sen varsın Öğretmenim.

Doktorlara doktorluğu öğrettin
Hâkimlerle Savcılarla adaleti yeşerttin
Gönülleri şefkat ile dopdolu ettin
Her beyine bilgi verdin Öğretmenim.

Bilgi verdin bana tatlıdır baldan
Bakıyorum şöyle etrafa senin eserin
Öpülmeye layık senin ellerin
Başımın tacısın sen benim Öğretmenim.

A.Hakim'e öğret Vatan, Millet aşkını
Öpeyim toprağını, Öpeyim taşını
İçtim soğuk sularını, yedim aşını
Vatan sevgisine doymadım Öğretmenin.

Öğretmenim, hocam diye söylerim
Her yerde her zaman hürmet ederim
Öğretmenler, öğretenler benim rehberim
Hedefe birlikte yürürüz Öğretmenim

Abdülhakim öğretmenini arar
Başkaları ona vermez yarar
Hayatın anlamı öğrenince var
Öğrenmek Hakkın emridir Öğretmenim.

Abdülhakim ÖZTÜRK
Kasım 2006

Abdülhakim Öztürk

Öğretmenler günü

24 KASIM ÖĞRETMENLER GÜNÜ

Sayın öğretmenim.
Hayat bir kısas olmalı,
Seni bir öğretmen
Benide sen yetiştirmeseydin
Çorak topraklar yeşile döner miydi?
Fatma öğretmenim?

Belki hayat bir kısas olmalı
Kent ve köy, kar ve yağmur
Kumsal ve deniz, siz ve biz olmasaydık
Gül bahçesi olur muydu?
Deniz öğretmenim?

Sonra Osmangazi'den Betül
Bahçesaray'dan Ayşe, Fatma olmak
Yanlış zamanda, yanlış bir yerde doğmak
Umudun tükendiği yerde empati kurmak
Aydınlık uzak derken
Işığımız olur musun Aslı öğretmenim?

Bizi buluşturan kader olmalı
Daha demincek tanışmazken
Kalem tutmayı bilmezken
Yolda yürümeyi beceremezken
Hepsini öğrettiniz Şerif öğretmenim.

Metin, Ali ve Mustafa beyle çalıştık
Zübeyit, Nihat Cevdet ile tanıştık
Kısa zamanda beraber kaynaştık
Minik yüreklere alfabeyi yazdık
Bütün güzellikler sizlerle olsun Hülya öğretmenim

Görev yaparsın şehirde, köyde
Çalışırsın bahçede, bağda
Uzay denilen bu çılgın çağda
Eğitmek bu sendeki sevda
Babam, kardeşim hepsi Van'da
Karanlığımıza ışık oldunuz
Gonca öğretmenim.

Abdülhakim söyler ezelden
Yüreğim yorulmaz feyz aldım sizden
Bende tutacağım çamurlu elden
Dikensiz gördüğüm, dikenli gülden
Demet demet dereceğim sen gibi öğretmenim.

Ve İsimlerini sayamadığım değerli öğretmenlerim
Öğretmenler gününüz kutlu olsun...

Abdülhakim ÖZTÜRK

2008

Abdulhakim Öztürk

Ölümü Düşünmek

Ölümü düşünüyorum
Düşündükçe korkuyorum
Korktukça gözlerimle görmüyorum
Görmeyince hayal ediyorum
Ve acı bir hayat
Boşa geçen zamanı düşünüyorum
Kederlerim, ümitlerim ve hayallerim
Ölüm yanı başımda
Bembeyaz kefene sarılmışım
Mezarımın başında birkaç dost
Cansız bedenim toprağın altında;
Yaşamda ölümü tatmak varmış alnımda
Belki de yaşamda ölümü düşünmek,
İnsanoğlu için çok güzeldir.
Bunu da ömür yeterse zaman gösterir.
Ve her canlı mutlak ölümü tadacaktır.

Abdülhakim Öztürk
2007

Abdülhakim Öztürk

Özgürlük

Özgür

Sen bir özgürlük kuşu
Kanadını bağlamışlarsa
Güneşe doğru uçarken,
Sabahtan seher yelinde
Bir rüya gibiydin
Kimler kaçırdı seni?
Kınalı keklükler gibi
Rengârenk çiçekler gibi
Sendin
Karanfil kokulum
Barış özleminde
Saklandın bir an
Yükseldi devrim çılgınları
Ezilenler ayaklandı
Köle değiliz hizmette
Özgürüz emekte
Sancak açıldı
Yaşamaya davet var
Akan su hiç kirlenir mi?
Bulandırmayın yeter artık
Bayraklar dalgalanır
Ayrı ayrı meydanlarda
Dağların yüceliğinde
Ülkemin her yerinde

Abdülhakim Öztürk
2006

Abdülhakim Öztürk

Özledim

Su ne kadar önemlidir ki aktığı sürece, ışık ne kadar önemlidir ki yandığı sürece, insan ne kadar önemlidir ki kendini bilene.

En çok kaybettiği değerler için ağlarmış insan... Kıymet bilmek, yanındayken yokluğunu hissetmek, avuçlarının sıcaklığında terlerken ellerin, bir kutup ayazında üşüdüğünü düşünmek veya beraberken oturup bir ayrılık mektubu yazmak... Hangi zamanda hangisini düşündük ve ne kadar kıymet bildik sahip olduğumuz değerleri yitirmemek adına.

Neleri göze almalı, nelerden caymalı, ne kadar cesaretli olmalı ve ne kadar hiçe saymalı gururu "özlem" duymamak adına...

Sahiplenme duygusu ne kadar bitimsiz bir istekse insan ömründe, özlem duymakta o kadar kaçınılmaz değil mi hayatımızda...

Özlem kokar eski Müküs ve bu topraklar, özlem kokar sensiz, renksiz ve yorgun şafaklar.

Seni arar biçare A.Hakim gözler hasret dolar, kahır süzülür tenime, özlem kokar ıslak ıslak. Üşür sensiz yüreğim, titrer garip, bensiz bedenim, ince bir sızı çalar kapımı, açsam özlem girer, hayalimdeki kokunu, hayalimdeki gözlerini, hayalimdeki bakışını, kapatsam umutlar söner.

Kendimden uzağım şimdi, sana yakın olduğum kadar, hayalin bıçak kadar keskin, paramparça olmuş Bahçesaray, su gibi akar geçer önümden, hatıralar kokar Müküs nehrinde. Baharın renginde hüznün, yaprak yaprak özlem açar, yeşilin her tonunda ömrüm kısalır, son nefesimde buram buram özlem kokar ecelim...

Abdülhakim Öztürk
2006

Abdülhakim Öztürk

Özlem-2

Özlem 2

Denize özlem onun derinliğine
Yaylaya özlem onun gözellğine
Dağlara özlem erişilmez yüksekliğine
Geceye özlem onun yalnızlığına
Bahara özlem onun yeşilliğine
Rüzgâra özlem onun deliliğine
Sılaya özlem onun güzelliğine
Rüya ya özlem yarın gelişine
Uykuya özlem ölüm döşegine
Dosta özlem onun yüreğine

Hasret doymuşuz bir büyük aşka
Gönülden sevenin yeri bambaşka
Özlem sevgi, aşk bu duygularda
Özlem demek sevgi demek, aşk demek
A.Hakim der ki giden geri gelmeyecek

Müküs dağlarına bakıp özlem duymazmısın,
Kâlbende ayrılığın acısı varsa ağlamazmısın,
Sündüs yaylasını kanla biçtiler yanmazmısın,
Sıra dağlara bakıp bakıp özlem duymazmısın,

Hep özlemle geçen bir hayat
Geçmişe geleceğe bitmez tükenmez özlem
Belki özlem ilkbahardır. yeşile bürünmüş çeşit çeşit çiçekler kuşlar esen rüzgarın
savuracağı kadar özlemleri biriktirerek özlediğine kavuştuğunda yakacaksa yüreğini
eğer bırak ki özlemlerinde kalsın.... Ve diyorum ki sevgi yaşamak özlemsiz, özlem de
sevgisiz olmaz.

Abdulahkim Öztürk

Özlem

"ÖZLEM"

Rebeze de, o gün bu gün sürgüne itilmişim
Bağrımdaki ülkeyi görmeyi özlemişim.
Karmaşık yolların çilesinde yüzmüşüm.
Yoluma ışık tutan o, nuru özlemişim

Kitap, kalem, dikenlikte kementli.
Yarasalar misali, geceyi ben sevmişim.
Bulutlara kinim var, güneşi görmeyeli.
Güneş raflarda batık, mehtabı özlemişim.

Kinimin cehenneminde onları yakabilirsem.
Çünkü ben Hz. İbrahim gibi balyozlarla gelmişim.
Hazreti Davut gibi ilahiler söylesem.
Ve Bedir meydanında ölmeyi özlemişim.

Satırlar arasında sana ulaşmak için.
Gece ve gündüzleri eriterek gelmişim.
Bir aksi çocuk gibi, nazlı ve hırçın
Yuttuğum elif bayı, kusmayı özlemişim

Ey tüm isimleri, cümleleri aciz bırakan tek
Bu cehennemde ortasında feryadımı sana sonmuşum
Gözyaşı arkasında saklı, sırrı söylesek
Eabil kuşlarının raksını özlemişim

Bir tan vaktinin kıyısında yaşarken
Sıcak yorganları yırtarak nöbetime gelmişim
Bu karanlık mevsimde sabah yeli eserken
Bülbülden çıka gelen nağmeyi özlemişim

Yama üstünde yama, yamalanmış seccadem
Çoktandır, sahtekar yıldızlardan kaçmışım
Bu şehrin haritası aranıyorsa madem
Boynuzsuz yapılan, mabedi özlemişim

Gecenin oluşundan yüreğime akan kin
Yapraklar arasında tuhaf resim görmüşüm
Hayal rüya aleminde kıvranan beşerin
Ayağa kalkacağı, sabahı özlemişim

Kan duvarındaki süslenmiş kültürden
İsimsiz kahramanın ismini görmüşüm
Kalemi yamuk yazan ve o türden.
Ayıklanacak harflerin gününü özlemişim

Güneşin ilk ışıkları kadar taze ve has
Anne şefkatinden, bir nur yumağı bilmişim
Bir cellat kadar keskin o, kurtuluşa bu gün koş
Kurtuluşa koşacak yıldızları özlemişim

Canavar arzuların, Şu necis saltanatı
Bu rezil depreniŐin heyelanından kaąmıŐım
Yırtık Őu tűrbandır, cinayetin en son kanıtı
Zűlfakarın meydanlarda dansını űzlemiŐim

Girilecek kapı bir haritalar kentine
Duyurmak iąin biri, her nefes haykırmıŐım
Bir űrkek ceylan gibi, insek yıldızlar semtine
Harikalar Őehrine girmeyi űzlemiŐim

Bir űksűzűn kırık bakıŐında saklı
ąileler diyarında boynumu bűkműŐűm
Hakları elinden alınmıŐ, hak adına haklı
Haklıların hak alacađı o gűnű űzlemiŐim

Harflerin bağrında taŐıdıđı denizi
Divaneler gibi sevdiđim, o yardan űđrenmiŐim
Perde arkasında kalan o muhteŐem gizi
O Őifreyi ąözecek, dostları űzlemiŐim.

Bűtűn sonların sonu, son konacak noktası
O gűnűn dehŐetinden, uykular kaąırmıŐım
Her Şey allak bullak, sanki yaz buz tahtası
Hiąbir zaman silinmez o sevgiyi űzlemiŐim

Saba melikesinin aldığı kutsal nağme
Anlatılan o sevgiye buradan aŐıkmıŐım
İsyana isyan edenin, sevgisi dűŐtű gűnlűme
Dűnya sűrgűnűnde hep, seni űzlemiŐim

A.Hakim űZTŲRK
27-30 NİŐAN 2002
MŲKŲS

Abdulhakim űztűrk

Özlemlerim -1-

Özlemlerim 1

Şevdada özlem olmalı ki yüreklerde kalsın,
Özlem birazda acı vermeli ki değerini bilsin,
Kalplar cesur olmalı ki sevdalar tadında kalsın.
Ömür boyu mutluluklar özleyenlere olsun

Yıpranmış katılaştırmış kalpler yeşersin
Gül bahçesine girenler güllerden nasibini alsın
İslam'ın nuru güneşi kalbinizde doğsun
Susamış dudaklara rahmet suyu aksın

Ey nefis kibirlenme sen bir kulsun
Şeytanın hilesiyle gaflette düşersin
Kara toprak alır seni boş gidersin
Gitmeden maşuka ulaşmaktır isteğim

Mazlumun yanında yer almayı
Zalimin yanından uzaklaşmayı
Tevhit için bu yolda ölmeyi
Kalbimi şefkat yuvası eyle ya rab.

Sevginde ölçülü olmak gerek
Sevdiğin düşmanın olur belki
Düşmanlıkta katı olma ey gönül,
Düşmanın dostun olur belki

Abdülhakim Öztürk
Aralık 2008

Abdülhakim Öztürk

Özlemlerim

Özlemlerim öyle çok
Öyle çok ki yüzlerce gemi
Binlerce tır kamyon
Yüklese gene de bitmez
Özlemim hep içimde kalır
Gözlerim hep yollarda....

Ben,
Mavi gözlü biri
Uludağ yeşil
Deniz mavi
Bursa yeşil
Son bahar mevsiminde
Seni hatırlıyor
Seni gözlüyor
Seni özlüyorum ...

Arı olsam çiçeğine konsam
Bülbül olsam dalına konsam
Yağmur olsam üzerine yağsam
Bulut olsam göklerde dolaşsam
Kar olsam Bahçesaray dağına yağsam
Süzülür içine girer özlemlerim...

Canın nefese ihtiyacı gibi
Çiçeğin bahara ihtiyacı gibi
Ne kadar ayrı kalırsa
Yüce dağların zirvesindeki
Karlara gibi erimedi
Eritemedim tüketemedim
Yüreğimdeki özlemi...

Abdülhakim Öztürk
2008

Abdülhakim Öztürk

Sabır

Rabbimiz İnsanlardan Nasıl bir Sabır İstiyor?

İnsanları karanlıklardan nura çıkaracağı bildirilen Kuran'da (İbrahim Suresi,1) , emredilen tavırlardan biri "sabretmek"tir. Kuran'da öğretilen gerçek sabır, sadece zorluklar karşısında değil, aksine hayatın her anında yaşanan bir ahlak özelliğidir. Gerçek sabır, zorluklarda olduğu kadar rahatlık ve nimet içindeyken de güzel ahlakta kararlılık ve istikrar göstermeyi, bir an olsun bunlardan taviz vermeyerek bir ömür süresince bu ahlakla yaşamayı gerektirir.

Şu halde, güzel bir sabır (göstererek) sabret. (Mearic Suresi, 5)

Sabır, Allahın Rızasını Kazanmak İçin Bir Anahtardır

Müminler yalnızca Allah için sabrettiklerinden dolayı sabırlarının karşılığında mutlaka somut bir karşılık beklentisi içine girmezler. Gösterdikleri üstün ahlak neticesinde Rabbimiz'in rızasını kazanacaklarını ummak, onlar için alabilecekleri tüm karşılıkların en güzelidir.

"... Sabır gösterenleri müjdele." (Bakara Suresi, 155)

Allah Kur'an'da "sabredenlerle beraber" olduğunu (Bakara Suresi, 153) bildirerek, sabrın müminlere pek çok güzelliğin kapısını açan eşsiz bir anahtar olduğunu bildirmektedir.

Sabır, Ancak Allah Rızası İçin Gösterilir

Bir ömür boyu devam eden gerçek sabrın asıl kaynağı müminlerin Allah'a olan imanlarıdır. İman eden bir mümin tüm olayların ardında Allah'ın yarattığı binlerce hayır ve hikmetin gizli olduğunu bilir. Rabbimizin kendisi için belirlediği kadere tereddütsüz teslim olur ve rıza gösterir. Bu nedenle sabır mümin için zorlanarak yaşanan bir ahlak özelliği değil, tüm ibadetler gibi gönül rızasıyla ve hoşnutlukla yaşanan ve zevk alınan bir nimettir.

"Sabrettiğinize karşılık selam size. (Dünya) Yurdun(un) sonu ne güzel." (Rad Suresi, 24)

Toplumda yaşanan yanlış sabır anlayışı: Tahammül etmek

Kuran'da öğretilen sabır anlayışını bilmeyen kimseler sabrı, hiçbir çaba göstermeden, sadece "söylenerek" bekleme şeklinde algırlar. Hatta bu şekilde aciz bir tavır sergilemenin son derece erdemli bir davranış olduğuna da inanırlar. Oysa Allah Katında makbul olan sabır aklın, vicdanın ve maddi manevi tüm imkânların kullanılarak zorlukların ortadan kaldırılmasını teşvik eder.

"... sürekli olan 'salih davranışlar' ise, Rabbinin Katında sevap bakımından daha hayırlıdır, umut etmek bakımından da daha hayırlıdır." (Kehf Suresi, 46)

Tahammül Göstermek dünyada azap kaynağı olur

Dünyada imtihan gereği Allah kullarını güzelliklerle deneyebileceği gibi zorluklarla da deneyebilir.

Andolsun Biz sizi biraz korku, açlık ve bir parça mallardan canlardan ve ürünlerden eksiltmekle imtihan edeceğiz. Sabır gösterenleri müjdele. (Bakara Suresi, 155)

Allah'ın zorlukları sabretmek için kaderde yarattığını düşünmeden hoş gitmeyen durumlara 'katlanmak', 'tahammül etmek' dünyada da bir azaptır. Çünkü tahammülün karşılığında bir beklenti içine giren insan, dünyada her zaman bir karşılık bulamayabilir. Bu durumda hem zorluk içinde geçirdiği zamanı kaybeder hem de karşılığında dünyevi bir mükâfat elde edemez.

Dünyevi Çıkarlar uğruna sabredenler, Allah'ın hoşnutluğundan mahrum kalırlar

Yüce Allah zorlukları, sabır gösterenleri ortaya çıkarmak için yaratmaktadır. Rabbimiz "Yoksa siz, Allah, içinizden cehd edenleri (çaba harcayanları) belirtip-ayırdetmeden ve sabredenleri de belirtip-ayırdetmeden cennete gireceğinizi mi sandınız?" (Al-i İmran Suresi,142) ayetiyle bu sırrı kullarına bildirmiştir. Dünyevi çıkarlar uğruna bir olay karşısında tahammül edenler Allah'ın hoşnutluğundan ve vaat ettiği cennetten mahrum kalabilirler, ancak Allah'ın rızasını kazanmayı amaçlayarak sabır gösterenler Allah'ın izni ile cennete girmeyi umabilirler.

Abdülhakim Öztürk

Sayın Özgen KESKİN Başkanına

Sayın Özgen KESKİN Başkanına

Sarmış çevremizi Uludağlar
Aydınlık olmuş bütün sokaklar
Karanlıkta kalmış insanlar
Işığımız olur musun Özgen Başkanım

Bir yol yapın kurtarın bizi
Belediyeden bu dileğimizi
Son bulsun, bitirin çilemizi
Sizden emir gelsin Özgen Başkanım

Bizler gerçekten perişanız
Bizi de biraz dinler misiniz?
Ne olur bırakmayın bizi yalnız
Umudumuz sensin Özgen Başkanım

Adım Abdülhakim Öztürk
Van Bahçesaray'dan geldik
Dertlerimize sizi de ortak ettik
Susuzlara biraz su verir misin Sayın Başkanım? !

Ben garibim biçareyim
Dertlerimi nasıl söyleyim
Kusurumuz varsa bağışlayın
Canı gönülden seninleyiz Özgen Başkanım...

Abdülhakim ÖZTÜRK

Abdülhakim Öztürk

Sevdanın Rengi

Sevdanın Rengi

Gecem gündüzüm sensin
Hecem ve sözüm sensin
Rüyam yaram sensin
Dünyanın fezası toprağın seması sensin
Güneşim ve ayım sensin
Padişahım ve şahım sensin
Arkadaşım yoldaşım sensin
Havam ve suyum sensin
Gölüm denizim sensin
Çiçeğim dağım sensin
Babam annem sensin
Baharım yazım kışım sensin
Taşım toprağım sensin
Meleğim mektebim sensin
Yanlışım doğrum sensin
Doğruluk ve gerçeğim sensin
Ölmeden son nefesim sensin
Ne kadar gülse de yüzüm
Haykırarak ağlar gözümün bakışları

Abdülhakim Öztürk
2009

Abdülhakim Öztürk

Sevgili Peygamberim

Sevgili Peygamberim

Abdullah ile Amine'den oldu
Beşyüzyetmişbirde Mekke'de doğdu
Bütün melekleri sevince boğdu
Sevgili Peygamberim

Batılı yok edip hak dini İslamı kurdu
Tüm dünyayı berekete boğdu
Kardeşliği, dostluğu yaydı
Sevgili Peygamberim

Dünyanın nuru sensin
Gecem gündüzüm sensin
Çiçeğim dağım sensin
Sevgili Peygamberim

Üstün şefkat'li olan sensin
Ahlakı en güzel olan sensin
Güneşim ve ayım sensin
Sevgili Peygamberim

Lale sümbül mis kokulu sensin
Padişahım ve şahım sensin
Anlatmakla bitmeyen sensin
Sevgili Peygamberim

Hecem ve sözüm sensin
Babam annem sensin
Baharım, yazım ve kışım sensin
Sevgili Peygamberim

Alemlerin göz bebeği sensin
Üstün merhametli sensin
Bizlere nur saçan sensin
Sevgili peygamberim

Kalplerin cilası sensin
Yaratılmışların en güzeli sensin
Ölmeden son nefesim sensin
Sevgili Peygamberim

İnsanlık aleminin en şerefli sensin
Ne kadar gülse de yüzüm
Haykırarak ağlar gözümün bakışları
Sevgili Peygamberim

Muhammedi bir kez görsem
Hak aşkına ömrümü versem
Son nefesimde Irmak olup derelere aksam
Abdülhakim'e Şefa'at ya Habibullah
Abdülhakim Öztürk

2009

Abdulhakim Öztürk

Sitemkar

SİTEMKAR

Dostlar meclisinde maddiyat olmaz
Temeli manevi duygu kaybolmaz
Gönül dostlarının çiçeği solmaz
Tahrip edilince sitem ederim.

İyi günde çokmuş seni anlayan
Kötü günde yoktur seni arayan
Anladım ki kalmamış dostu ağlayan
Mazide geçen günlere sitem ederim.

Kararsızlıkların tümü dünyada
Umutsuzluk meydanı rüyada
Yarını olmayan durur bir köşede
Manevi yol tahrip edilince sitem ederim.

Aramızda uzun sıra dağlar
Hasretin günlümü dağlar
Haberin almazsam yüreğim ağlar
Arayıp sormazsan sitem ederim.

Abdülhakim ÖZTÜRK
2006

Abdülhakim Öztürk

Siz Eylülü Sevenler

SİZ EYLÜLÜ SEVENLER

Siz eylülü sevenler!
Baharımızı çaldınız
Hozan mevsimlerinde
Baharı yaşadınız.
Ağlamakla yalan yüzler!
Bizlere hep yan baktınız.
Pür acıklı dram sözler
Dize dize kandırdınız.
İnsan inci, mevsim bir ip
Kış gidici hozan garip
Renk verici bir acayip
Renklendirip soldurdunuz.
Taktığınız inci size
İpler bizim verin bize
Yaprak benzer benzimize
Eylülü siz var ettiniz.

A.Hakim ÖZTÜRK

Abdulhakim Öztürk

Suç ve Hüsrân

Beynimde bir tuhaflık hep yasak sesler
Sessizce bekliyorum zincir kıracak adam
Onu müjdeleyici alametler ufukta görünseler
Ah şu vanpirleredir kinim ve bedduam

Güvercin uçarken mutlu olurduk amma
Ansızın kör bir kurşunla yere çakılırdı
Ateş yakan perde arkasında bir muamma
O ateş söndürülmeden ateşler yakılırdı

Bir anda kayıp oldum öz vatanımda
Yabani kuşlar bahçemde yuvalar kurdu
Kurşunladılar her güzel rüyanın ortasında
Dilimin, kalemimin, düşüncemin rengi soğudu

Yağmursuz bir ömrün çiçeksiz baharında
Dikenli tellerle bir bir yollar tutuldu
Tokatı bizler yedik her derdin izahında
Hep ağlayanların diline zincir vuruldu

Yalın ayak gezdiğim şu dikenli yollarda
Her köşe başında bir kimlik soruldu
Doğuştan suçlu olduğum bu davada
Her sabah bensizliğim bana ayakta okutuldu

Siyahın suçu ne annesinde doğarken
Veya varlığın neden acı geliyor
Ben vardım tufan bile kalkarken
Neden çok şey sizleri engelliyor

Salman, Ebuzer, Zeyd, Ammar ve ben
Anladım ki biz kardeşmişiz o günden
İşte sen ve ben ve kardeş bir zenciden
Diyar diyar aradım eser yoktur ümmetten

15 TEMMUZ 2001

MÜKÜS

Abdulhakim Öztürk

Suyun Sesi

Suyun Sesi
İki dağın ortasından bir dere akıyor
Diclenin bir kısmı Bahçesaray
Tertemiz dağın altında kayadan çıkar
Görül görül akan suya bakarken

Bir yandan temiz hava
Diğer yandan suyun çığlıkları
Varlığı farklı duygulara yollanan
Her yaşam gibi o da yaşamın parçası iken

Acı tatlı her yönüyle
Bize hayat veren bazen hüzün
Belki severek belki özleyerek
Elbet bir gün yaşam sona erecek

Karlı tepelerden baktığım zaman
Hırçın sular mutluluk verir bana
Düşen her kar tanesinin üstünde
Okyanustan gelen bir mutluluk var

Ne güzel söylemişler atalarımız
Çalış çabala boşa gitmez emeğiniz
Hayat su gibi akıp gidiyor acımasız
Yazıyor Abdülhakim satırlara

Abdülhakim ÖZTÜRK
2006

Abdülhakim Öztürk

Sündüste Renksiz Bir Akşam

SÜNDÜSTE RENKSİZ BİR AKŞAM

Azrail'in belki de mesleğinden nefret ettiği ilk gündü
Sündüs'te bir akşam üstü
Geldiler yedi renksiz insan kılıklı
Göruldüler ama hiçbir renkle tarif edilmediler
Hangisine benzetseler, o renge hakaret olurdu çünkü
Erkek dediğin mert olmalı
Yufkadan öte yürekli
Erkek dediğin yiğit olmalı
Ama tavukları birde karıncayı incitmemeli
Suçlu olsalar bile
Kadınları bir de çocukları vurmamalı
Onlar masum
Onlar narin
Onlar savunmasız çünkü
Erkek dediğin baba olmalı
Yani bıyıklı
Yani güçsüz ve çaresizleri korumalı
Onların da cinsiyeti erkekti
Ve bu erkeğin belki de erkekliğe ilk ihanetti
Bunlardan dördü çocuk yaştaydı
Arkalarını dönmüşlerdi
Diğerleri
Tanrının hatalı mamulü ve birinin bıyığı vardı
Onlar hayvan olsunlardı
Denemezdi
Taş olsalar olmazdı
Taşa hakaret olurdu çünkü
Arkalarını dönenler
Olanları görmediler
Ama seslerini, yeri göğü inleyen
Avazlarını duydular
Pişmandılar belki
Ya yol göstermek için getirilmişlerdi
Ya da korkularını yenmek üzere
Aıştırma yapmaya
Ama bir şey görmediler
Öğrenemediler, alışamadılar
Duydukları sestense başka
Birde koktular
Arkalarını döndüler
Onlar gibi
Öldürülenlerde çocuktu çünkü
Belki de analarını düşündüler
Babaları belli olmasa da
Anaları belliydi çünkü
Ferman, bir taşın başına çömelmiş düşünüyordu
Bin bir zorlukla evlendiği karısı
Biri bir aylık iki çocuğunu yitirmişti
Ağlayabilse ikinci bir tufan olurdu
Ve sadece bu işin faileri boğulurdu

Nuh'un değil
Şeytanın gemisi olsa
Onları gemisine almazdı çünkü
Mavi gözlü onyedisinde
Bir de ceylan vardı
Adı Menice
Çeşmenin başında
Elinden su içtiğim
Şimdi sırtını bir taşa dayamış
Kucağında bir çocuk tutuyordu
Suratına birkaç damla kan sıçramıştı
Gözleri yarı açık
Korktuğu belliydi
Ama doğrusu yürekli kızmış
Ölürken bile bir çocuğu kurumak istemiş çünkü
Benden utanırdı garibim
Oysa bilse onu ne çok severdim
Pek konuşmazdı
Hem işten zaten fırsat bulamazdı
Her zaman eşarbını
Çenesinin altından sıkıca bağlardı
Bu kadar saklamaya ne gerek vardı
Meğer saçları sarıymış
Rüzgarda usul usul dalgalanıyordu
Eşarbi başından uçup gitmişti çünkü
Davut ağanın
Karısı, kızı
Birde iki küçük oğlu
Sekiz yaşında olsa bile
Direnişe geçmeliydi bir ağanın oğlu
Ve direnmişti büyük olanı
Ama karşısında bir adam
Babası yaşında
Elinde keleş, süngü ucunda
Buna rağmen direnmişti büyük olanı
Bu onurlu direniş
Ayakta alkışlanır
Ve kadınlar ve kızlar ve gelinler
Onu alkışladılar
Ama sadece hissedilen, duyulmayan bir şekilde
Eller birbirine değil
Birlikte dizlere çarpıyordu çünkü
Öbürü altı yaşındaydı
Sebepsiz ölmüştü
Hiç kurşun yarası yoktu çünkü
Bunu kim açıklayabilir
Buna yürek mi dayanır
Ortalıkta biraz dolanmış
İzinden belli
Ve birazcık altına kaçırmış
Bunu hangi sosyal hizmet uzmanı temizleyebilir
Annesi zaten ölmüştü

Kimse de dokunmadı
Onunla imam ilgilendi çünkü
Onların dünyası renksiz sayılırdı
Renk olmazdı ışık olmazsa
Onlar elektrik görmemişlerdi
Hayatlarında ışık diye bir şey olmazdı
Güneş, gaz lambası
Bir de orta çağdan kalma çıra olmazsa
O akşam 26 sı birlikte sündü
Onlar kadındı, onlar çocuktu
Onlar köylüydü
Onlar yoksuldu
Onlar kürt'tü çünkü
İşte böyle yaşandı
Sündüs'te renksiz bir akşam
Ve bende bu kadar yazabildim
Ben şair değilim çünkü

Muhlis Orhan bey Hocam'ın şiir defterinden aldığım bu şiiri dostlarımızla paylaşmak istiyorum.

Bahçesaray
1993

Abdülhakim Öztürk

Şiir Zevki

Şiir Zevki

Şiir yazıyorum
Şiir vardır anında unutulur
Şiir vardır ölümü hatırlatır
Şiir vardır hayatı anlatır
Şiir vardır sevmeyi öğretir
Şiir vardır seilmeyi öğretir
Şiir vardır değeri bir anlıktır
Şiir vardır tarihi anlatır
Şiir vardır ruhlara ışık verir
Şiir vardır geceyi aydınlatır
Şiir vardır erkekçe haykırır
Şiir vardır yüce rabbe yalvarır
Şiir vardır yürekleri dağıtır
Şiir vardır çılgın sular gibi akar
Şiir yüreklerin sonsuz sevgisidir
Şiir günülerde açan çiçekleridir
Şiir hayallerimizin ilhamıdır
Şiir gözyaşlarımızın pınarıdır
Şiir kalplerimizin çarpıntısıdır
Şiir çalışma zevkidir
Bütün günüler şiirle dolsun
Abdülhakim gibiler çok olsun
Kütü kader insanlardan uzak dursun
İlim irfan Bahçesaray'a gelsin

Abdülhakim ÖZTÜRK
Nisan 2006

Abdülhakim Öztürk

Şükür Allah'ım

Şükür Allah'ım

Bilmem ki ne istesem Allah'ım
Sağlığım sıhhattim yerinde
İstedğim her şeyi verdin Şükür Allah'ım
Çocuktum büyüttün bana dal verdin
Ömrüme yetecek biraz mal verdin
Namertlere muhtaç etmedin
Kendine kul etmeyi nasip eyledin
Günlüme göre eş verdin
Ruhuma sevdalar verdin
Özürsüz, kusursuz çocuklar verdin
Gönül deryamda gezen duygu verdin
Sağlam el, ayak, göz ve beden verdin
Saymakla bitmeyen nimetler verdin
Yeri göğü yarattın
Alemleri donattın
Yüreğimde hak iman
Tespahimdir her zaman
Lâilâhe İllellah
Şükürler olsun Allah'ım
Allah'ım sen bizi merhametinle sevindir.

Abdülhakim Öztürk
5 Ocak 2007

Abdülhakim Öztürk

Teşekkür

Teşekkür etmek boynumun borcu
Böyle kocaman bir yürekle
Kimseye muhtaç ettirmeden
Kimsenin minnetini çektirmeden
Attın imzayı teşekkürler Müdürüm
Herkesin vardır bir dayısı
İşlerini yürüten ve iş yapanı
Bizimde vardır doğruluğumuz, çalışkanlığımız
Bize sahip çıkan sizin gibi değerli Amirlerimiz
Ne kadar teşekkür etsem yinede az
Sağ olun var olun Sayın Turan ATEŞ

Dairede dışarıda nasihat ettin
Yalnızlığıma heyecan kattın
Yeni dost kazandırmaya yol açtın
Teşekkür ederim Sayın Turan ATEŞ

Sevgiyle bakan gözüne
Bal damlayan her sözüne
Hem bahara hem göze
Böyle içimden geldiği söze
Minnettarım Sayın Turan ATEŞ

Candan çalıştığın bu vatana
Eğitim dünyasının kahramanı oldun
Dairede yan yana, omuz omuza görev yaptık
Bahçesaray'ı güzel görsünler diye Ayselere,
Fatmalara, Ahmetlere Mehmetlere emek verdin
Yalan değil Teşekkürüm var Sayın Turan ATEŞ

İnsan kendisini her gün yeniden yaratır
Doğan güneşle yeniden doğar
Her nefes verişiyile bir ölüm yaşar
Yaşananlarla yorulur, sonraki güne hazırlanır
Güçlenir ve tecrübeyle filizlenir, dallanır
Zamanla sevincin ve acının aynı kazanda kaynadığını görür
Seçim hakkı olduğunu fark eder
Ve gün gelir sabah uğradığında
Ben bu günümü mutlu bir insan olarak
Geçireceğim kararım budur der.
Ve gün gelir karşılaştığı her insanın
Bir vesile olduğuna inanır
Kendi gölgesinin ve yansıması
Hüzün ve acı yerine
Teşekkür etmenin doğru olduğunu
Ve çok teşekkür ederim Sayın Turan ATEŞ

Bazıları şehirlerin kokuları olduğuna inanır; bazıları tadı, bazıları ise çocuklara, Bense

şehirlerin bir rengi olduğuna inanırım.

Bursa yeşildir bence, yemyeşil Bursa denince aklıma, Sekiz ay kalkmayan kara, tabiatın beyazlığına inat, Belki de terörün kol gezdiği o yıllarda insanların gülememesindedir bu zorluk. Zordur Bahçesaray'da memur olmak. Belki de bundan dolaydır yüreğimin buz kesışı, Bahçesaray'ın kar beyazına inat siyah oluşu.

Belki yeni gireceğim bu ortama yabancı kalırım, içe dönük ve çekingen Belki de fark edilmek, önemsemek ve kabul etmek kim bilir.

Bu iki söz ile yazmaya ara veriyorum. Bu güne kadarki tüm duyarlık, ilgi, hoş görüde bu eşsizliğinizi hep yanımda taşıyacağım. Öyle derin etkiledin ki beni, yoğunca çalışmaya kararlı olup inşallah azmim kırılmayacak, zira tüm bu iyiliklere karşı yakışan neyse onu yaşayacağımı umarım. Ve daha da iyi olmaya çalışmaya gayret edeceğim. Çünkü "sen bizim için çok önemlisin" diyen bu kocaman yürekli, güzel insanın inancını boşa çıkarmamaya ve yurdumun vatanımın her yerinde görevimi bu aşkla yapmaya devam edeceğim.

Hepinize başarıların en güzelini temenni ediyor sevgi, saygı ve teşekkürlerimi sunuyorum. Sağlık, Mutluluk, Umut dilekelerimle Hoşça kalın.

"Sevgi ışığı ile başlanan sanat, dallarıyla yaşamındaki yolları açık tutar"
insanlığımız bize öğreticidir.

Abdülhakim Öztürk
Ocak 2007

Abdülhakim Öztürk

Umut

Ey sineği kanadıyla uçuran
Ey kullarını sıradan geçiren
Ey kullarına akıl, fikir veren
Ey günlümü bana özgü yaratan
Ey yeryüzünü eserlerinle donatan
Ey dağları ovaları bitkilerle donatan
Ey yeryüzüne bakan güneşi, geceme yıldızları veren
Ey timsaha annelik duygusunu, örümceğe ör emrini veren
Ey bitkilerin dirilişini, her canlı erkeğe dişisini veren
Ey rahmeti mağfireti bol olan
Ey bizi bir damla kan pıhtısından yaratan
Ey bilgilerin fikrinde görünmez
Tek umudumuz senin rahmetin ve mağfiretin

Abdulahkim Öztürk
26.01.2007

Abdulahkim Öztürk

Xemı Hekêm

Xemê Hekêm

Derdımın pırın ez dıgırım
Ez aşiqê xuda bum
Ew jî emri xuda bu
Jiber wi ez dınalım

Ez darekım lı ser çiyayım
Ez ne tehlım ne jî tijım
Ez aşiqı rebbı jurım
Jiber wi ez dınalım

Ez ditıbum lıseri çıya
Destu piyê mın şkestiya
Ez kırime textê avahıya
Jiber wi ez dınalım

Eşqê hekim pür gırane
Histirê çavan wek çemane
Ya reb tûjmera bıke fermane
Jiber wi çendi ez dınalım.

Kanûna ewwel 2008
Abdulahkim ÖZTÜRK

Abdulahkim Öztürk

Ya Resulellah

YA RESULELLAH

Sen sultansın ben kapında
Yenik düştüm zalim nefsim
Sensiz şu garip dünyada
Cüdayım ya Resulellah

Günlümün güneşi ay'ı
Gör kalbimdeki yarayı
Neyleyim ben köşkü sarayı
Sensiz ya Resulellah

Kurban olayım ben yoluna
Şefaät et şu biçare kuluna
Kevser başında komşuluğuna
Adayım ya Resulellah

Nisan 1997

Abdulhakim Öztürk

Yağmur

Beklenmedik yerde yağmur bastı
Sağanak halinde bereketiyle yağdı
Yeri bağı bahçeyi toprağı yeşertti
Yağmur sessiz mahzun başıma yağdı

Bir sabah uyandığım da yağmur giriyordu pencereden
Sırılsıklam olmuşum ıslanmıştı duygularım
Hayallerim umutlarım haykırışlarım dağılmış
Pembe bulutlar arasında sel gibi yağıyor yağmur

Gökkuşuğunu bekledim saatlerce
Bulutlar arasında güneş vurdu yere
Ağaçlar topraktan alır meyveyi çiçeği
Üstüme yağın her damla ıslatır beni

Beni benden alır gider yağın yağmur
Gecenin karanlığında sokaklarda dolaşır
Üşüdüm yüzümden inerken damlalar
Ellerimle dokunmak istedim tomurcukları

Abdülhakim Öztürk
2008

Abdülhakim Öztürk

Yardımlaşma

Yardımlaşma

Kimsesiz yetimlerin evi yanmasın
Minicik yavruların rengi solmasın
Hiç kimse aç susuz kalmasın
Dost, kardeş olup yardım yapalım.

Ekmek için namerde muhtaç olanları
Karamsar olmayıp gülsün yüzleri
Mal mülk nedir yeter ki pırıldasın gözleri
Dost, kardeş olup yardım yapalım.

Nice insanlar vardır kimsesiz
Hayatta bakarken aciz ve güçsüz
Göz yaşlarım süzüldü yanaktan habersiz
Gelin dost, kardeş olup yardım yapalım.

Evsiz barksız sokaklarda yatan çocuklar
Önlerinden yürüyüp giden duygusuz insanlar
Biz duyguya, onlar sevgiye muhtaç olanlar
Gelin dost, kardeş olup yardım yapalım.

Abdülhakim ÖZTÜRK
Mart 2006

Abdülhakim Öztürk

Yılbaşı Kutlaması

Yılbaşı Kutlaması

Sizlerinde bildiğiniz gibi 'yılbaşı' yaklaşmaktadır, bu sebepten dolayı bazı mühim şeylere değinmek istedim.

Bu mühim mevzu her tarafta imanı zayıf olan Müslümanlar uyarılmalıdır. Yani yılbaşının kutlanmasının ne kadar haram olduğunu azda olsa açıklık getirmek istedim.

Evet biraz uzun ama inşallah uzunluğuna bakmadan hepsini okur ve yılbaşı ile ilgili cevapları bulursunuz

YILBAŞINI KUTLAMAK, CEHENNEM ASHABINA BENZEMEK..

Hamd, Alemlerin Rabbi Allah'a mahsustur. Salâtü Selâm Resûlullah'ın, Ehlinin, Sahabesinin ve de kıyamete kadar onları dost edinen herkesin üzerine olsun.

Müslüman toplumların içinde bulunduğu sıkıntıların başlıca nedeni, Yahudi, Nasrani (Hıristiyan) ve diğer şirk ehline özenmeleri, bu cehennem halkının peşinden gitmeleridir.

Onları izleyenler, şu hadisin muhâtabıdır: "Sizden öncekilerin yoluna karış karış, kulaç kulaç uyarsınız. Onlar kertenkele deliğine girse, siz de peşlerinden girersiniz", "Ey Allah Resûlü! , Yahudi ve Nasraniler (Hıristiyanlar) mi? " dedik. O da: "Ya kim? " diye cevap verdi" (Buhari, Müslim) .

Bu insanlar:

1. Dinden yüz çevirip havâlarına uymuş, işleri fesada bulanmıştır. Ne yazık ki, toplumların çoğu bencillik ve kibir içerisinde dünyaya dalmış, ehli İslâmî küçümser olmuşlar. Sorulduklarında 'Elhamdülillah Müslümanım' demekten öteye din adına hiçbir şeyini bilmez, bir kısmı da hiçbir şey bilmediği halde her şeyi bildiğini sanır.

2. Bunlar, Resûlullah (S.A.V.) 'in getirdiği İslâmî çizgiyi muhafaza edemeyerek, yaşadıkları gibi inanma gafletine düşerler. İslâm ile "güncel hayatın gerçekleri" dedikleri şeyler arasında sentez bir din anlayışı geliştirerek bunu, "çağdaş İslâm" ismiyle, süslü poşetler içerisinde insanların önüne koyarlar. Ayet ve hadisleri kendi havâlarına göre eğip bükerek de, "çağdaş İslâm"larını akıllarınca daha uygun bir hale getirirler. Bu tip insanlar maalesef sayılamayacak kadar çok. "Siz o gün çok olursunuz ancak sellerin önüne kapılan çerçöp gibi" (Sahihtir, Ahmed) diyen hadisi şerifteki nitelemeye uygun olan bu kimseler; Müslüman olduklarını savunur ve İslâm adına sürekli ahkâm keserler. Gelin görün ki, Resûlullah (S.A.V.) 'in sünnetini bırakıp başka başka sünnetlere tabi oldukları için, onların çalışmasıyla Allah Müslümanları zafere ulaştırmaz. Her yer onlarla ve boş sözleriyle dolsa bile...

Bunların dışında üçüncü bir grup daha var ki (Allah bizleri onların listesine dahil eder inşallah) , onlar; Allah Celle Celaluhu'nun hidâyetine erdirip ayaklarını sabit kıldığı kimselerdir. Bunlar, Allah azze ve celle'nin, Kitab'ına Ve Resûlü (S.A.V.) 'in Sünnetine tam olarak uyanlardır. İşte onlar gerçek "hak ehli", Allah azze ve celle katında kurtuluşa eren topluluktur. Onlar bu dinin dosdoğru çizgisinden asla dönmez ve bu çizgi

üzere ölürler. Resulullah (S.A.V.) bunlar için şöyle buyurur: "Düşmanın zarar veremeyeceği, hak üzere sebatkâr bir fırka kıyamete dek var olacaktır" (Müslim) . Kafirlerle benzemekten en fazla sakınanlar işte bu Müslümanlardır. Onlar kâfirlerin yaşantılarını asla taklit etmez, bu takdirde şereflerini kaybedeceklerini bilirler. Ancak, kafirlerin bizim yaşantımızı taklit etmeleri, onlar için büyük bir şereftir. İzzet, ancak Allah Celle Celalühu, Resulü (S.A.V.) 'in ve tüm müminlerin dir.

Bu, kurtuluş ile müjdelenen fırka dışında kalan ve birinci maddede zikretmiş olduğumuz ehli hüsrân, ehli nedamet, ehli zillet içindeki ihanet fırkası (ki, Allah bizleri onlar ile birlikte olmaktan muhafaza buyursun) , zifiri karanlık içinde, sonlarının ne olacağı belirsiz bir şekilde ömür çürütmektedirler. Tövbe edip Allah'a dönmeden ölürlerse, varacakları yer ise Cehennem ateşinin ta kendisidir (Allah korusun!) .

İkinci bölümde zikretmiş olduğumuz, deliller üzerinde oynayıp onları eğip büken, çağdaş diye tabir edilen ne olduğu belirsiz, köksüz ve ruhsuz yaşayışlarına dayanak arayan fırkaya gelince; işte bu risâle onlar için yazıldı. Yani bu risâle ile onları, Allah'a dönmeye davet ediyoruz. Sırât-ı müstakim üzere yaşamaya çağırıyoruz onları. Cehennem ateşine götürücü havalardan sakındırmak istiyoruz, uyandırmak istiyoruz. İnanıyoruz ki, onların; kâfirleri taklit etmelerinin esas sebebi bilgisizlikleri, basiretsizlikleri ve iman zafiyeti, ayrıca, kendilerini dosdoğru yola çağırarak örnek şahsiyetlerden de mahrum olmalarıdır.

Bu, kafirlere benzemenin en belirgin örneklerinden biri de, onların "Yılbaşı"larını tanımak ve Yılbaşını Hıristiyanların kutladığı günde kutlamaktır. Bu vesile ile, 'yılbaşı' adıyla bilinen bozulmuş Hıristiyanlık âdeti üzerinde bir nebze durmak istiyoruz.

Allahü Teâla, Hıristiyanlar hakkında şöyle buyurur:

'Meryem oğlu Mesih Allah'dır, diyenler kafir olmuşlardır.' (Mâide 17)

'Allah için üçüncüsüdür, diyenler kâfir olmuşlardır.' (Mâide 73)

Bu insanlar onların uydurma bayramını kutlarken, Mesih Aleyhüsselâm'a ve O'nun doğum anısına iftira etmektedirler. İsâ Aleyhüsselâm onların yaptıklarından uzaktır ve bunların hepsini inkar eder.

İşte onlar, bu uydurma yalanlar ve bozuk inançla, Allah Celle Celalühu'nün hakkında hiçbir delil indirmediği ve selim fitratın nefret ettiği amelleri işlemektedirler.

Gariptir ki, Müslüman toplumun çoğu Yahudi ve Hıristiyanları taklit edip onların küfrü bayramlarına uyduktan sonra da Müslümanlıktan söz ediyorlar. Peşinden bununla da yetinmeyip ilerencilik ve uygarlığın Yahudi ve Hıristiyanlara uymaktan geçtiğini zannederler. Bu, onların dinlerinden uzaklaşmalarının ve kâfirlerin uşağı haline gelmelerinin bir başka adıdır.

Oysa İslâm, insanoğlunun yegâne şerefi; yüzyıllar ötesinden insanoğlunun bilim ve istikâmet membaidir. Bunu bir bilseler!

Allah Celle Celalühu'nün dini, şeriatı/nizamı dışında kalan, diğer bütün şeriatlara/nizamlara muhalefet etmek, onların din, gelenek ve bayramlarının tamamına, yeme içme ve giyim kuşamlarında da onlara aykırı olmak, dinimizin temel kurallarındandır.

Bu konudaki delillerin tümünü ortaya koymaya gerek yoktur. Aksine, söz konusu delillerden birkaçı bile yapılan hareketlerin tehlikesini açıklamaya yeterlidir. Hayra nasihat edenlerin çok az olduğu günümüzde, dinimizin aslından olan nasihatleşme prensibini de böylelikle ihya etmiş olalım:

1. 'Sonra seni din konusunda bir şeriat sahibi kıldık. Sen ona uy; bilmeyenlerin arzularına uyma.' (Câsiye 18)

Şeyhülislâm Ebu Abbâs Harrânî şöyle der: "Burada 'bilmeyenler' sözüne, Allah'ın Şeriat'ına aykırı davranan herkes girer. 'Havâları' kavramı içerisine de, müşriklerin işledikleri amellerin hepsi girer, ki bu davranışları onların dinlerinin gereğidir".

2. 'Sana gelen ilimden sonra eğer, onların arzularına uyacak olursan, İşte o zaman zâlimlerden olursun.' (Bakara 145)

Ehli Sünnet müfessirlerinin icmâi vardır ki; "Bu ayeti kerimede onların tüm yaşantılarına muhâlefet etmenin zorunluluğuna açık bir işaret vardır" demişlerdir.

3. 'Ey iman edenler! "Râinâ" demeyin "Unzurnâ" deyin. Söylenenleri dinleyin. Kâfirler için acı veren bir azap vardır.' (Bakara 104)

İbni Kesir Rahmetüllahi Aleyh, tefsirinde bu ayet hakkında şöyle der: "Allah azze ve celle, bu ayetle, mü'minlerin, söz ve davranışlarında kâfirlere benzemelerini yasaklamıştır. Çünkü Yahudiler «..Râinâ..» kelimesini Nebi (S.A.V.) 'e alay niyetiyle kullanırdılar. Allahu Teâla da mü'minleri bundan men etti."

İbni Kesir şunları söyler: "Ayette söz, davranış, bayram, gelenek ve ibadetlerinde ve diğer tüm işlerinde kâfirlere uyanlara acı bir azapla cezalandırılmaları gibi ağır bir tehdit vardır."

4. Allah Resûlü (S.A.V.) : "Kim bir kavme benzerse o da onlardandır" (Sahihtir; Ebu Davud) buyuruyor. Hadis-i şerifte, Müslüman olmayanlara benzeyenleri şiddetle kınama vardır. Kim ehli takvâ ve Salih insanlara benzerse, o onlardandır; kim de Yahudi ve Hıristiyanlara benzerse, o da onlardandır.

5. Allah Resûlü (S.A.V.) "Bizden başkasının sünnetiyle amel eden bizden değildir." (Sahihtir; Sahihul câmi) buyuruyor. Bir başka hadiste, "Başkalarına benzeyen bizden değildir. Yahudilere de Nasranilere (Hıristiyanlara) de benzemeyin. Yahudilerin selâmı parmaklarıyla, Nasranilerin ki ise, elleriyle işaretler." (Sahihtir; Sahihül Câmi) buyurmuştur.

Bunların tümü onlara benzeme hakkında ise, ya kâfirlere uyan, onların örf ve adetlerini benimseyen, Müslümanları küçümseyip onlardan uzak duran, kısaca küfrü ve tüm küfrî değerleri hayatının ayrılmaz bir parçası kılan kimsenin hükmü nedir acaba? ! ..

Kim Allah Resulü (S.A.V.) 'in sünnetini terk eder ve bunu başka bir sünnet, alışkanlık, adet veya gelenekle değiştirirse, İslâm'a bağlı olduğunu söyleyip Müslümanların isimleriyle anılsa bile, İslâm üzere değildir, yani kafir olurlar.

6- Allahu Teâla kâfirlerin geleneklerine uymayan mü'minleri şöyle över: 'Onlar ki, yalan şahitlik etmezler, boş bir şeye rastladıklarında vakar ile geçip giderler.' (Furkan 72) .

Ayetteki «..zûr..» kelimesini müfessirler, "müşriklerin bayramı" şeklinde açıklamışlardır.

7- Resûlullah (S.A.V.) Medine'ye geldiğinde, onların oynayıp eğlendikleri iki günlerinin olduğunu öğrendiğinde "Bu günler nedir? " diye sorar. Onlar da, "Cahil iyede bu iki günde eğlenirdik" dediler. Bunun üzerine Resûlullah, "Allah bundan daha hayırlı olanı, kurban bayramı ve fitr (Ramazan) bayramını size verdi." (Sahihtir; Ebu Dâvud) buyurdu.

8- Adamın birisi "Bavâne" adlı bir yerde deve kesmek üzere adakta bulunmuştu. Resûlullah (S.A.V.) 'Orada daha önce câhiliye insanının taptığı putlardan biri bulunuyor muydu?' diye sordu, 'Hayır, bulundurmuyordu' dediler. Resûlullah bu defa, 'Peki, kâfirlerin bayramlarından biri orada kutlanıyor muydu?' diye sordu, yine 'Hayır' dediler. O zaman Resûlullah adama, 'Nezrini (adağını) yerine getir. Allah'a isyanda da, insanın sahip olmadığı şeylerde de nezre sadakat yoktur.' dedi. (Sahihtir; Ebu Dâvud) .

Bu hadiste gösterir ki, kâfirlerin bayram yerlerinde işlenen bir amel, hayır olsa bile başlı başına Allah'a isyan sayılmaktadır. Çünkü bu, Allah'a isyan edilen yerleri meşru görmektir. Allah'a isyanın söz konusu olduğu yerlerde şerî bir maslahat olmaksızın bulunmak da böyledir.

Ömer Radıyallahu Anh, "Allah düşmanlarının bayramlarından sakınınız" (Beyhakî) demiştir.

Allahu Teâla, Cehennem ashabı olan kâfirlere benzemeyip onların yaptıklarını yapmamayı büyük bir hikmet gereği olarak bize emretmiştir ki, onların sevgisi Müslümanların kalplerine girmesin. Onlar Allah'tan ve de Müslümanlardan uzaktırlar. İş ve yaşantıda onlara benzemek, onlarla bir olmak kalpler arasında ülfet ve yakınlığı doğurur. Bu da onları sevip saymayı beraberinde getirir.

Mevzu hakkında zikre şayân bir çok delil vardır. Daha geniş bilgi edinmek isteyenler Şeyhülislâm İbni Teymiye'nin, "Sırâtı Müstakîm" adlı eserine başvurabilir.

Tüm bunlar, insanların Resulullah (S.A.V.) 'in yolunu bırakıp nasıl kafirlerin yoluna uyduklarını yeterince açıklar.

Müslüman olduğunu söyleyen bir çoklarının "yılbaşı kutlaması" adı altında edâ edilen bu çirkin hıristiyan adetine katıldığını üzüntüyle görüyoruz. Yaşayan bir tek Müslüman bırakmamak üzere eskiden haclı seferleri, günümüzde ise daha kapsamlı silahlarıyla maddî ve mânevî savaş ilan etmiş bulunan batılıların geleneğini taklid etmek gerçekten akıl almaz bir davranıştır. Özellikle bu geleneğin içinde Allah'a isyan ve İslâm ile eğlenme de varsa bunun tehlikesi çok daha büyüktür.

Yapılanlar bir kutlamadan çok din, ırz, namus, ahlâk ve aile mefhumlarını yıkmak için özenle tasarlanmış bir programı andırmaktadır. Kişi, hem kendisi hem de çocuk için nerede durduğunun farkına varmak zorundadır... Allah, bu çirkefliğe alet olana akıl ve izan versin! .

Hanefî ulemâsından Molla Ali Kâfl Rahmetullahi Aleyh, şöyle der: "Kim Nevruz günü kâfire bir yumurta hediye ederse kafir olmuştur. Çünkü, bu davranışıyla kafire, küfründe ve sapıklığında yardımcı olmuş, onları teşvik etmiş veya bununla onlara benzemiştir."

Eğer bu hediyeleşme onların geleneğinin bir uzantısı ise Müslümana da verilen böylesi bir hediye aynı hükümdedir. Çünkü iki durumda da onlara benzeme söz konusudur. Ancak, onların bir geleneği değil de bunun dışında hediyeleşme olursa bu farklı ve güzeldir.

Mecmau'n-nevâzil'de: "Nevruz kutlamalarını gören bir Müslüman, 'ne güzel bir gelenek' dese, kafir olur" ifadesi yer alır. Böyle davranan kimse bu hareketiyle küfrün çıkmasını hoş görmüş, İslâma noksanlık zâfet etmiş olur!

Fetâva Suğra'da ise şöyle denmiştir: "Kim Nevruz günü, daha önce hiç satın almadığı bir şeyi Nevruz'u kutlamak için satın alırsa, kafir olur." (Fıkhı Ekber Şerhi) . Aynı şekilde, daha önce hindi satın alıp yemeyen kimse, yılbaşını kutlamak için satın alırsa küfre düşer.

Müslüman olduğunu söyleyen çokları kâfirlere belirgin olarak şu hususlarda benzemiştir: Bunların başında onların en belirgin özelliği olan ve dini yaşanmayan vicdâni bir duygu sayarak onu sembolleştirmeyi esas alan beşerî sistem ve ideolojileri benimsemek gelir.

Bunu da şekil şimalde onlara benzemek izler. Sakal kesilir, giyim kuşam onlarınkine benzer, evlere resim asılır, eşyalar ve mobilyalar bir Hıristiyan'ın evini andırır. Onların dinlerinde önemli ve kutsal sayılan Noel ağacından alıp evlerine koyup bu vesileyle süs yapıp birbirlerini tebrik eden ve Müslüman olduklarını söyleyenlere rastlamak işten bile değildir.

Artık görünüşe sirayet eden bu taklidiler, bir süre sonra kalbe de nüfuz eder ve kişinin düşünceleri de aynı doğrultuda, paralel değişimler gösterir.

Durum gayet açıktır: İnanıldığı gibi yaşamamanın faturası, yaşanıldığı gibi inanılarak ödenir! ..

Tüm bunlar sonuçta, uzun bir zaman cihana hüküm sürmüş bir ümmetin, domuz etiyle beslenen din, ahlak ve namus düşmanlarına hayranlık duymayı beraberinde getirir. Toplum, bu sûrette kendi değer yargılarını unuttur ve henüz dün sayılabilecek kadar yakın olan bir zamanda ülkesini yutmak isteyen bir milletin, kokuşmuş değerleriyle yaşamayı kendine onur kabul edebilecek kadar alçalır! ..

Kâfirlerin bir takım inançları doğrultusunda edindikleri tüm işaret, gelenek, adet ve düşünceden kaçınarak; selâmlaşmak, akraba ziyaretinde bulunmak, hayırda yardımlaşmak, namaz, hac, zekat, oruç, iyiliği emretmek kötülükten sakındırmak ve güler yüzlülük gibi büyük dinimiz İslâm'ın tamamı insanlık için hayır olan şîârlarıyla izzetlenmek hem imanı, hem de toplumsal bir vecibedir.

Mü'minlere karşı merhametli, kâfirlere karşı izzetli durmak, Allah için sevip Allah için buğzetmenin en önemli dinamiğidir. Ki buda İmanlı olabilmenin temel kaidelerindendir

O halde, Resulullah(S.A.V.) 'ı ve O'nu dost edinenleri bırakıp, şeytanı ve de Allah düşmanlarını dost edinmenin ahi rette getireceği sorumluluğu düşünerek bu ve benzeri çirkin taklitleri bırakmalıdır..

'Allah'a ve ahiret gününe inanan bir toplumun; babaları, oğulları, kardeşleri, ya da akrabaları da olsa Allah'a ve Resulüne düşman olanlarla dostluk ettiğini göremezsin...'

(Mücâdele 22)

Allahu Teâla, bizlere sevdiklerini sevmeyi, düşman olduklarına da düşman olmayı nasip etsin. O ne güzel dost ve ne güzel yardımcıdır.

“Sallallahu alâ Muhammed’in ve alâ âlihi ve Sahbihi ecmâîn”

VE'L-HAMDÜ LİLAHİ RABBİ'L ÂLEMİN

Abdulhakim Öztürk

Zalim Sarayı

ZALİM SARAY

İşkenceler altında hakkı zikir eyledim
Zalimin sarayında, ancak İllallah dedim
Soğuk taşlar üstünde, hakkı tekbir getirdim
Karanlık ve soğuk zindanlarda dirildim

Yankılandı zindanda, zafer marşları
Hapsettiler çabucak, can yoldaşları
Taahmülüm kalmadı, tükendi sabrım
İşkence altında, ancak İllallah dedim

Kırılmış ağızda inci gibi dişlerin
Yakılmıştı ateşte nazik bedenin
Nasıl kıydılar sana, günlümün çiçeği
Güzel cemalınla, vurdular seni

Selam sana yüz binlerce selam
Günlümün yeminidir, gelen hesap gününde
Ancak o gün hesap sorarım cellat zalime
Selam sana yüzbinlerce selam sana ey şehit

Dava dağlarının bozkırlarında
Cehalettin taşlı yollarında
O her zaman kanlı meydanlarında
Açar çiçekler cennet bahçelerinde

Hüseyin'i susuz bıraktılar kızgın çölde
Zeyneb'in feryatları ettiği o yerde
Allah'a arzuhal, ettiren dilde
Açar çiçekler cennet bahçelerinde

Bu insanlar İslam uğrunda
Dökülmüş kanları İslam yolunda
Yaz bahar demenin kış aylarında
Açar çiçekler cennet bahçelerinde

Her kurşun bir çiçek devrin barkında
Şehitler ölmezler müjde kur'an'da
Mazlumlar ölünce, karanlıklarda
Açar çiçekler cennet bahçelerinde

A.Hakim ÖZTÜRK
MÜKÜS 1992

Abdulahkim Öztürk

Zuzan

Zuzan

Çiyayı sündüs mij dumane
Gül'u susın mırgandane
Gejna şehid'ê me duwava mirane
Cih meskeni xurtu lawane

Ew çı derdin çı kûlın
Ew çı avın çı çiyane
Gelyi kur riya dur kevere
Sündüs Zuzanı meyi rengine

Abdulkhakim Öztürk

Abdulkhakim Öztürk